

ÉLETTÜNK

XL. évf. 5. szám (40. Jg. Nr. 5)

Az európai magyar katolikusok lapja

2008. május

AZ ATYA LEGNAGYOBB AJÁNDÉKA

Részlet XVI. Benedek pápának a XXIII. Ifjúsági Világtalálkozó alkalmából küldött fiatalokhoz szóló üzenetéből

Pünkösöd, az Egyház küldetésének kiindulópontja

A feltámadás napjának estjén Jézus megjelent tanítványainak, rájuk lehelte, s ezt mondta: „Vegyétek a Szentlelket” (vö. Jn 20,22). Még nagyobb erővel szállt le a Szentlélek az apostolokra pünkösöd napján: „Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol egybegyűltek. Majd lángnyelvek lobbantak, és szétoszolva leereszkedtek mindegyikükre” (2,2–3) – olvassuk az Apostolok Cselekedeteiben.

A Szentlélek megújította bensőjünkben az apostolokat, és erővel töltötte el őket, amely bátorságot adott nekik, hogy félelem nélkül hirdessék: „Krisztus meghalt és feltámadt!” Miután megszabadultak minden félelemtől, nyíltan és bátran kezdtek beszélni (vö. ApCsel 2,29; 4,13). Jeldt halászközből az Evangélium bátor hirdetőivé lettek. Még ellenségeik sem értették, hogy ezek az „írásutadatlan és tanulatlan emberek” (vö. ApCsel 4,13) hogyan mutatkozhatnak ilyen bátornak, és hogyan viselhetnek ilyen örömmel minden nehézséget, szenvedést és üldözést. Semmi sem állíhatta meg őket. Azoknak, akik el akarták hallgattatni őket, így felelték: „Mi nem hallgathatunk arról, amit látunk és hallottunk” (ApCsel 4,20). Így született az Egyház, amely pünkösöd napjától szüntelenül hirdeti a Jó Hírt „egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1,8).

A Szentlélek az Egyház lelke és a közösség forrása

Ha azonban meg akarjuk érteni az Egyház küldetését, vissza kell térnünk az emeleti terembe, ahol az apostolok Máriával, „Édesanyjakkal” együtt imádkozva várták a megígért Szentlelket (vö. Lk 24,49). Ez a születőben lévő Egyház ikonja, folyamatosan erre a mintára kell alakulnia minden keresztény közösségnek. Az apostolok és a misszió során elért sikerek nem elsősorban a jól kidolgozott, hatékony lelkipásztori programok és módszerek eredményei, hanem a szüntelen közösségi ima gyümölcsei (vö. Evangélium Nuntiaid, 75). A misszió hatékonyságának másik feltétele a közösségek egysége, vagyis hogy „egy szívük, egy lelkük” legyen (vö. ApCsel 4,32), és készen álljanak tanúságot tenni arról a szeretetről és örömről, amellyel a Szentlélek eltölti a hívők szívét (vö. ApCsel 2,42). Isten Szolgája II. János Pál pápa azt írja, hogy az Egyház küldetése még minden cselekvés előtt a tanúságtétel és a kisugárzás (vö. Redemptoris Missio, 26). Ez történt a kereszténység korai időszakában, amikor – írja Tertullianus – a pogányok megtértek, látva, hogy a keresztények között szeretet uralkodik:

(Folytatás a 4. oldalon)

A Szentlélek eljövetele
(Miniatűr, XII. sz. – Musée Condé, Chantilly)

A MEGGYŐZŐDÉSEK LELKE

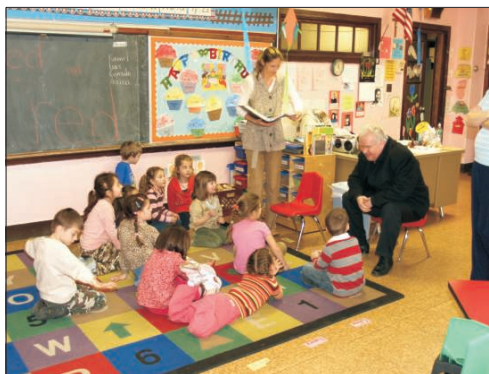
Jelentősnek látszik a Szentlélek munkája, amit az egyes lelkekben végez. „Amikor eljön, meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről” (Jn 16,8). E három alapvető igazságot kell minden Krisztus-hívőnek elmélyíteni magában.

„A bűnről, amiért nem hittek bennem” (Jn 16,9). Alapvető meggyőződéssé akarja tenni a Lélek, hogy a krisztustalanság bűn az emberség ellen, hogy aki Krisztust tagadja, az az igazságot és életet, s az ezekhez vezető utat tagadja.

„Az igazságról, hogy az Atyához megyek, s többé nem látok” (Jn 16,10). Azzal, hogy elvonul a láthatóság világából, nem vonul ki az élet szolgálatából. És nem lép le a történelem színpadáról, hanem irányítja a történelmet minden mozzanatában. A Szentlélek teszi, hogy halljuk az Atya szavát: „Ülj jobbomra, és minden ellenségedet láb alá teszem számolyul” (Zsolt 110, 1).

„Az ítéletről, mivel a világ fejedelme ítélet alá esett” (Jn 16,11). Hajlandók vagyunk a világon végigvonuló győzelmes rosszat győzhetetlen hatalomnak felfogni. Pedig az végeredményben már csak egy szökött rab, ki megpecsételt keserű végzetét, az elkerülhetetlen kárhozott próbálja ideig-óráig való erőlködésekkal elfeledtetni.

Belon Gellért

A főpásztor Passaic-ban meglátogatta a hétvégi magyar iskolát, ahol nemcsak a felnőttekkel, hanem a gyerekekkel is elbeszélgetett

ÉSZAK-AMERIKAI MAGYAROKNÁL (1.)

Cserháti Ferenc püspök lelkipásztori látogatása

Cserháti Ferenc, a külföldön élő katolikus magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergomi–budapesti segédpüspök huszonegy napos látogatást tett az Egyesült Államokban és Kanadában. A látogatást a püspök észak-amerikai delegátusa, Kiss G. Barnabás OFM szervezte, aki mindvégig kíséretében volt.

Cserháti püspököt április 1-jén Barnabás atya üdvözölte és fogadta a New York-i Kennedy nemzetközi repülőtéren, ahonnan Manhattan-be a Szent István Plébániára mentek. Itt a ferences testvérek közössége várta őket Angelus Gambatese OFM plébános és házfőnök, valamint Hesz Dénes OFM, a helyi magyarok lelkipásztorja vezetésével.

Az első állomás, az ún. „Emmauszjárás” április 2-án és 3-án a New Jersey állambeli Matawanban volt, ahol a görög katolikus bazilita atyák Máriapócs kegyhelye van. A házigazda Erdei József OSMB, helyi előjáró a keleti-partok magyar nyelvű papjai számára igaz testvéri találkozóról gondoskodott. Az összegyűltek a Magyar Katolikus Püspöki Kar elgondolása nyomán megemlékeztek a Biblia évéről. Az előadást Bagyinszki Ágoston OFM tartotta. A lelkipásztorok beszámoltak személyes örömeikről, gondjaikról, majd a szentmise az oltár és a főpásztor köré gyűjtötte a papokat, ahol a püspök húsvéti örömről tanúskodó szavait hallhatták.

Április 4-én a püspök visszatérve New York-ba a Szent István egyházközségi világi bizottságával és egyházközségi tanácsával találkozott. Aznap délután a New Jersey államban lévő Passaic-ba ment, ahol a szintén Szent István királynak szentelt magyar templomban Vass László, az egyházközség adminisztrátora várta és üdvözölte. Másnap itt is találkozott a helyi egyházközségi tanáccsal és megbeszéltek a plébániai élet, annak mindennapi tevékenységét. Még délelőtt meglátogatta a hétvégi magyar iskolát és örömmel időzött az ottani magyar cserkészekkel. Kora délután Cserháti püspök az egyházmegye főpásztorával, Arthur J. Serratelli pater-soni püspökkel folytatott megbeszélést. Az ünnepi szentmise a nemrég felújított templomban, az esti órákban volt. A helyi görög katolikus püspök, William Skurla is részt vett az ünnepi szentmisén.

Szentmise a New Jersey állambeli Passaic Szent István királynak szentelt magyar templomában

Április 6-án, húsvét 3. vasárnapján visszatérve New York-ba, a főpapi szentmise a Szent István-templomban negyed 11-kor kezdődött. A helyi plébános, Angelus Gambatese OFM köszöntötte a püspököt. Barnabás és Dénes atyákon kívül jelen volt Várnai Jakab OFM, definitor generális Rómából, aki éppen ezekben a napokban New York-ban tartózkodott, valamint Louis Pintye OFM, aki a Connecticut állambeli Fairfield Szent Imre-templomának plébánosa. Louis atyával hívek is érkeztek Fairfield-ről. A nemrég bezárt Yonkers-i Szent Margit-templom hívei is ott voltak. Szentmise után a templom Fehér termében ünnepi asztalnál folytatódott a találkozás, ahol a magyarok lelkesedéssel hallgatták a püspök bátorító szavait.

Vasárnap délután a püspök New Brunswick-ba (New Jersey állam), a Szent László egyházközséghez érkezett, ahol Capistran Polgár OFM plébános fogadta. A szentmise előtt Cserháti püspök és Barnabás atya meglátogatták az egyik kórházban a New York-i Szent István-templom volt egyházközségi elnökét, aki súlyos betegségben szenved.

(Folytatás a 3. oldalon)

A New Jersey állambeli Matawanban, a görög katolikus bazilita atyák Máriapócs-kegyhelyén

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

Lourdes 150 éve: Hitegetés? Hiszékenység? Hisztéria?

A kezdetek

Ez év februárjában volt 150 éve, hogy Franciaországban lábra kapott a hír: a francia Pireneusok egy teljesen ismeretlen kis falujában február 11-én, és azt követően 17-szer egy ugyancsak ismeretlen 14 éves parasztleánynak megjelent Szűz Mária. Bár a lányka e néven sose emlegette, hanem csak egy „gyönyörű hölgy”-ről beszélt, fehér ruhában, kék övvel, aki felszólította a kis Bernadettet, rendszeresen jelenjék meg a Gave-folyó parti barlang bejáratánál, hogy találkozzék vele. Ilyenkor együtt imádkozta vele a rózsafüzért, üzenetet küldött a „papoknak” hogy körmenetben zarándokoljanak el a hívekkel a barlanghoz, építsenek ott kápolnát, majd mindig újra imádságra és bűnbánatra hívott fel, és a lányát egy kis forrás fakadására figyelmeztette, mely ugyan kezdetben alig-alig szivárgott, később azonban egyre inkább patakká duzzadt, végül a hölgy kiletét is felfedte, mondván: „En vagyok a Szepől-telen Fogantatás”.

Meglepő módon Bernadette Soubirous szavaiban sem a falu, sem a környező falvak lakói nem kételkedtek, jóllehet a jelenlévők közül a látomás senki sem látta Bernadetten kívül. Szkeptikus kezdetben a plébános volt, aki az eseményről beszámolt a püspöknek, az viszont bizottságot nevezett ki az ügy kivizsgálására. A négy évig tartó, a legapróbb részletekre kiterjedő kihallgatás után a megbízottak jelentettek a püspöknek, aki úgy találta, hogy Bernadette szavaihitelességéhez nem fér kétség. Tekintve, hogy egyre nagyobb tömegek zarándokoltak a barlanghoz, és a civil hatóságok mindenféle esetleges rendbontásnak és babonának elejét akarták venni, egy időben betiltották a zarándoklatokat, annál is inkább, mert egyházi részről is fennmaradtak bizonyos kételességek. Egyébként a tartományi világi hatóságok nem igazán érezték jól magukat a Mária-ellenes „hadjárat” által rájuk kényszerített szerepben, és örültek, amikor a megszorításokat feloldhatták.

A csodás gyógyulások

Nehézségek akkor támadtak újra, amikor az első megmagyarázhatatlan gyógyulások történtek. Említsük csak a legismertebbeket: A kis 18 hónapos Louis-Justin Bouhohort-ot, Soubirous-ék egy szomszédjának gyermekét, akit az orvosok ismételt polvomyelitis-meningitis rohamokkal és hirtelen benuálásokkal voltak kénytelenek kezelni, eredménytelenül. Már a gyermek temetésére készültek, amikor az anyja kétségbeesésében nyakig belemerítette a jéghideg medencébe a majdnem halott kisfiút.

Másnapra a betegségnek nyoma se maradt. Egyébként érdemes megjegyezni, hogy Louis-Justin Bouhohort 1933-ban 77 évesen meghívott vendég volt Rómában Bernadette szenttéavatásán.

Egy másik, nagy feltűnést keltő gyógyulás az első időszakból a 29 éves Joachime Dechant belga leányé volt, akinek jobb lábán egy 12 év óta gyógyíthatatlan 31 cm hosszú és 18 cm széles fekély terjedt el, úgy, hogy még a szagát sem lehetett kibírni. Nemszak az izmok és ízületek, de még a csontok is a felbomlás jeleit mutatták. A láb teljesen használhatatlanná vált.

Lourdes-ba érkezése után Joachime a forráshoz vitte magát. Az első fürdés után semmi se történt. A második félórás fürdés után a beteg iszonyatos fájdalmakat érzett, de utána megkönnyebbült, és egyszerre teljes volt a gyógyulás: a láb normális formájára visszatért és teljesen új bőrréteget kapott. A gyógyulás itt is teljes volt.

Az orvostudomány válasza

Az elkövetkező években nemcsak Lourdes-i zarándoklatok és az azon részt vevők száma vált tömegessé – százerek, sőt milliók –, hanem a betegek és állítólag csodásan meggyógyultak is. Ezt a hivatalos orvostudomány nem tűrhette tovább. Mint ismeretes, a 19. század természettudománya eleve elutasító magatartást tanúsított minden „tudománytalan” magyarázattal szemben: a csodás jelenségek – közöttük a csodás gyógyulások – „nem képezhetik tudományos vizsgálatok tárgyát”, mert – amint azt számos korabeli szakutód rendszeresen kifejtette – ezekben az esetekben vagy a vallásos tömegek tudatlansága, hiszékenysége vagy tudatos félrevezetése (a klérus részéről), legjobb esetben önámítás vagy önszuggesztívó állhat a háttérben.

A korabeli természettudomány (így az orvostudomány is) még nem volt képes megszabadulni előítéleteitől, olyannyira, hogy azok, akik a csodás gyógyulás lehetőségét előítélet-mentesen, egyetemi szinten tudományosan kívánták volna tanulmányozni, erre nem kaptak lehetőséget.

Ezzel szemben köztudomású, hogy Emil Zola francia író tetemes összegeket fizetett általa felbérlet „tanúknak”, hogy Lourdes című regényéhez olyan vallomásokat közöljenek, amelyek azt igazolják, hogy Lourdes végül is csak hamisítvány.

Bureau des Constations Medicales – Orvosi Megállapítások Irodája

A Lourdes-dal kapcsolatban évtizedeken át terjesztett vádak és rágalmak hosszú távon nem maradhattak válasz nélkül: a rendkívüli gyógyulások vizsgálata bekapcsolódott orvosok becülete megkövetelte a helyzet tisztázását. Hosszas tanácskozás után 1927-ben megalakult egy kizárólag orvosokból álló szervezet, akik vállalkoztak arra, hogy a Lourdes-ba érkezett betegek adatait, betegségük történetét és lefolyását a legnagyobb pontossággal feljegyzik, és minden érdeklődő orvosnak rendelkezésére bocsátják. Az így létrejött orvosi irodának mintegy 60 önkéntes tagja van, a világ minden részéből, szakemberek az orvostudomány minden területéről, teljesen vegyes vallási és világnézeti hozzáállással: az orvosok között éppúgy akadnak hívők és nem hívők, keresztények és muzulmánok, zsidók és buddhisták. Az orvosi munkában való részvétel egyetlen feltétele a szakmai tudáson kívül, hogy az orvos valamilyen valláshoz, vagy filozófiához tartozása nem játszik szerepet. Ellenkezőleg: éppen az orvosi iroda tagjainak sokszínűsége biztosítja, hogy egy orvosi kérdés eldöntésénél nem személyes, vagy világnézeti szempontok a mérvadók.

Az Orvosi Iroda teljesen független, döntéseibe senkinek sincs beleszólása. Csak az Orvosi Iroda dönthet abban a kérdésben, hogy egy-egy hirtelen és teljes gyógyulás esetén ki lehet-e jelenteni, hogy a „gyógyulás, az orvostudomány jelenlegi állása szerint, természetesen úton nem magyarázható”. Ez a fogalmazás egyébként a legmagasabb fokú orvosi igazolás, amely közvetve kimondja: „A legszigorúbb orvosi kritériumok alkalmazása azt igazolja, hogy a konstans gyógyulások nincs érthető alap”.

Ha nem is állnak pontos számadatok rendelkezésünkre, feltételezhetjük, hogy egy esztendő során az Orvosi Iroda több száz beteg adatait írja össze, közülük azonban csak alig néhány száz kap igazolást a természetesen nem magyarázható gyógyulásról. Ezen a ponton még szigorúbb a párhuzamos egyházi szerv. Az általa alkalmazott mértéket

Lourdes 150 éve alatt csak kevesebb, mint 100 gyógyulás érte el.

Kell ez nekünk?

Ha egy hívő katolikus megkérdezné: Kötelek vagyok-e hisni, hogy Mária megjelent Lourdes-ban? Hogy a csodálatos gyógyulások órá vezethetők vissza? – a hivatalos egyházi válasz nemleges lenne. Nincs a tízparancsolat mellett még egy 11. parancs: „Tiszteld a Lourdes-i Szűzanyát”! Ha valaki nem hinne a Lourdes-i (és tegyük hozzá: fatimai, guadalupe-i, vagy valamelyik másik, az Egyház által hivatalosan elfogadott) Mária-jelenésben, az illető nem vétene a hit ellen, még akkor sem, ha a csodás gyógyulásokat tagadná. Az Egyház senkit sem kötelez látomások, vagy magán-kinyilatkoztatások elfogadására.

De akkor mire jók a Mária-jelenések? Mire jók a Mária-kegyhelyek?

A legtöbb vallás történetében szerepelnek helyek, amelyeket Isten az emberekkel való kapcsolat fenntartására kiválaszt. A kereszténységnek is voltak kezdeti ilyen helyei, ahová a hívők szívesen zarándokoltak. Egyes helyeken Isten üzeneteket akart az ember tudomására hozni. Az üzenetek közvetítését Isten gyakran valamelyik kiválasztottjára bízta (Szűz Mária, angyal). Isten így gondoskodik róla, hogy szakde az ember közti kapcsolat ne szakadjon meg.

A szent helyek biztosítják az embert Isten közelségéről, az üzenet pedig arról, hogy az ember nem közömbös számára, így az ember azt is tudja, mit vár el Isten tőle.

Lourdes, Isten ember felé forduló szeretetének, gyengédségének ábrázolása, amennyiben ezt az anyai szeretet révén bontja ki számunkra, a csodás gyógyulások is ezt teszik felfoghatóvá. Lourdes-on keresztül kezdjük megsejteni, mit is jelent teljesítségben: „Deus caritas est”.

Ezért van Lourdes-ra és körülötte mindenre életbevágóan szüksége az emberiségnek. Lourdes tartalma, mondani valójában új dimenziót jelent az Isten és ember közti kapcsolatban.

Lourdes-i lelkiesség?

Anélkül, hogy eltúloznánk a Lourdes-i jelenések fontosságát a kortárs lelkiélet szempontjából, a mondottak alapján nyugodtan állítható a gondolat hangsúlytelődése a lelkiélet terén.

1. A vallásosság nem ragad meg részletszempontoknál, hanem átfogóvá, globálisá válik. Az élet minden mozzanatának van vonatkozása Istenhez.

2. A szenvedés, a keresztthordozás nem büntetés, hanem életünk szerves része: általa nem az Isten által ránk mért csapásokat veszeljük, hanem Krisztus megváltó, felemelő kegyelmében részeseitünk (Krisztus követése).

3. Isten Lourdes-i üzenete annak hangsúlyozása, hogy fontosak vagyunk számára, hogy személyesen is törődik veünk. Ez a tudat lecsökkenti az Isten és ember közti távolságot.

4. Az ember az Isten előtt nemcsak mint egyén áll a maga apró-cseprő bajaival, hanem mint az emberi család tagja, akiért Jézus életet adta. Ezáltal az összetartozás és szolidaritás nagyobb jelentőséget kapnak. Ebből a nagyobb összefüggésből közelíthető meg a csodás gyógyulások kérdése.

5. A Mária-tisztelet is új összefüggésben jelenik meg: a betegekért, szenvedőkért közbenjáró Fájdalmas Anya Isten gondoskodó szeretetének megnyilvánulása, amely az egész szenvedő emberiséget magában foglalja. Lourdes üzenetét Isten anyai szeretete teszi teljessé.

A legnagyobb Lourdes-i csoda

Ha valaki végignézi a csodás gyógyulások sorát, amelyet az elmúlt 150 év alatt feljegyeztek, döbbenet veszi tudomásul, hogy a betegségek elképzelhetetlen sokféleségét, szörnyűségét, amelyek Lourdes-ban gyógyulást találtak.

(Folytatás a 4. oldalán)

IMASZÁNDÉKOK

Májusra

I.

Általános szándék: hogy a keresztények jobban hasznosítsák az irodalmat, a művészetet és a tömegkommunikációt egy olyan kultúra támogatására, amely védi és előmozdítja az emberi személy értékeit.

2006. január 24-én, Szalézi Szent Ferenc ünnepén tette közzé XVI. Benedek pápa a tömegtájékoztató 40. világnapijára szóló üzenetét. A világnap, mely május 28-ra esett, 40 évvel követte az egyetemes zsinat befejezését: XVI. Benedek részéről pedig ez volt az első ilyen jellegű pápai üzenet (idén ez a világnap április 27.).

Kiindulásul egy alapvető tény szolgál: a médiumok olyan hálózatot alkotnak, amely megkönnyíti a kapcsolatfenntartást, a közösséget és az együttműködést. Ez a tény viszont beleegyeződik emberi hivatásunk bibliai meghatározásába: részesei lettünk az isteni természetnek, Krisztus által a Lélekben az Atyához kapcsolódunk; nem vagyunk távoliak és idegenek, hanem a szentek polgártársai és Isten családjának tagjai, szent templom és Isten lakóhelye. Legyünk hűséges Istennek Krisztusban történő önközléséhez; ismerjük el bennünk működő dinamikus erejét, amely ki akar terjedni a többiekre, hogy Isten szeretete legyen a világ tényleges mértéke.

A technikai fejlődés meghódította az időt és a teret, azonnali közvetlen kapcsolattartást tesz lehetővé az emberek között. Persze a világ messze nem tökéletes; a kapcsolatfelvétel gyors közvetlensége nem jelenti szükségképpen közösséget és együttműködést.

A hiteles kommunikáció elvektől ihletett bátorságot és erős eltökéltséget kíván. Nem szabad az információk súlya alatt megtörni, részleges és muló igazságokkal megelégedni. Azt kell megkeresniük és továbbítaniuk, ami az ember lényének, a személyes és társadalmi egzisztenciának értelme és végső megalapozása. Az ember igazsága, a társadalmi békéje, a kölcsönös megértés – velük szemben pedig a párbészlet (túlsgósan) „nagy kerekasztala”, a „monokultúra” elhatárolódása, a médiaipar használatának, a manipuláció csábítása; a tét tehát igen nagy, a kísértesek és vesztélek hatalmának.

Havi szándékunk három tényezőt nevesít; közülük kétségtelenül a tömegtájékoztató a leghatalmasabb, hiszen jórészt magába öleli az irodalmat meg a művészetet, mint ahogyan olyan egyéb tényezőket is, mint a vallás, a közélet, a családi élet, a barátság, az üdülés.

Mi – emberek, emberi személyek – vagyunk részesei az isteni természetnek; a Szentlélek testvérekként kapcsol minket Krisztushoz, gyermekeként a mennyi Atyához. Világunknak legnagyobb értékei az emberi, a személyi értékek a maguk sokféleségében: élet, istenigermekesség, szeretet-szerelm, szülő és gyermek kapcsolata, sokféle alkotótehetség, hivatási felelősség, társadalomépítés, mások megértésére és segítésére szolgáló fogvatartósság... – E havi közösségi és személyes imádságunk tárgya és mozgatója a következő: az irodalom, a művészet, föleg pedig az, hogy a mindent magába nyelő tömegkommunikáció belénk hatolását azzal a bölcsességgel és következetes figyelemmel szabályozzuk, amelyet a személyi és istenigermeki értékek kívánnak.

II.

Missziós szándék: Hogy Szűz Mária, az evangelizálás csillaga és az apostolok Királynője, amelyet az Egyház kezdetinél kísérte az apostolokat, most is anyai szeretettel vezesse a világszerte működő férfi és női misszionáriusokat.

(Folytatás a 4. oldalán)

HITEM: KEGYELEM

Interjúkötet Erdő Péter bíborossal

Erdő Péter bíborossal készült interjúkötetet jelentetett meg a közelmúltban a budapesti Kairosz Kiadó. A könyvben Magyarország primása többek között az Egyház és a politika viszonylatáról is beszél a vele interjú készítő Kuzmányi Istvánnak. Olvasóinknak ebből idézzük egy részletet.

– *A Magyar Katolikus Egyházat, különösen választási időszakban, azzal a váddal illetik, hogy politizál. Azt hiszem, a kérdés lényege az Egyház és az állam szétválasztásának a francia felvilágosodás időszakában megalkotott „vegýtiszta” eredményében gyökerezik.*

– Soha senki nem határozta meg pontosan, hogy mit jelent politizálni. Először is, a politika fogalmában kellene ahhoz valamiféle társadalmilag elfogadott egyetértés, hogy utána közös mértéket és szabályokat lehessen találni arra, hogy ki mikor teszi helyesen, ha valamit ezen a téren cselekszik. Tehát elsődlegesen azt gondolom, hogy már ebben sincs sem szándék- és érdekbeli, sem kulturális konszenzus. Tehát ki-ki mást és mást ért azon, hogy politizál. Régebbi időben az politizált, aki olyasmit mondott, ami a községnek nem felelt meg. Sőt az is politizált, aki nem mondott semmit, csak az nem politizált, aki azt mondta, sajkózta, amit éppen kellett. Radnóti szava jut az ember eszébe: „Ki néma volt akár, csak lelkesedni rest, már azt is gyűlölték, akár a pestisest.” Úgyhogy lehetnek olyan helyzetek az életnek, amikor a község igazi javáért érzett felelősség, ami minden embernek feladata kellene hogy legyen, olyan cselekvést is megkívánhat vagy lehetővé tehet, ami talán a társadalomban feltűnőbb, vagy ami az életnek azt a szféráját érinti, amit többen politikának neveznek. Most azt hiszem, hogy az utóbbi időkben Magyarországon inkább az volt a kérdés, hogy az Egyházak, mint Egyházak, milyen mértékben vegyenek részt a konkrét pártpolitikában vagy a napi politikában. Biztos, hogy emberi dolgokról, az emberi méltóságot, az alapvető emberi jogokat, az erkölcs alapkérdéseit illetően az Egyházaknak, a Katolikus Egyháznak is küldetése véleményalkotni, és a hívő ember felé vagy a társadalom nyilvánosságára felé ezt akár ki is fejezni, hiszen a vallás szabadság fogalmában is benne van, hogy a hitet, meggyőződését valaki megvallhatja nyilvánosan is. Azonban kétségtelen, hogy az Egyházak nem politikai pártoknak, szervezeteknek a segédapatai, nem irányíthatják a saját tevékenységüket, főleg a hitüknek a hirdetését vagy a belső közösségi élet szervezését másoknak a pillanatnyi választási vagy politikai akciói, érdekei szerint. Tehát nagyon fontos dolog, hogy az Egyház szuverén maradjon, a rábizott krisztusi küldetés szerint gondolkodjék az őt körülvevő élet valóságairól. Ebben a tekintetben jelenleg a Katolikus Egyház egyre inkább a papoknak, püspököknek, tehát az Egyház hivatalos képviselőinek a politikai életben, a pártpolitikában, az államhatalom gyakorlásával járó funkciókban való részvételét kívánja tiltani, csökkenteni; ez az utóbbi száz évben is több lépésben változott, egyre inkább abban az irányban, hogy ne vegyenek részt mindebben a papok, a szerzetesek, a püspökök. Ezzel párhuzamosan fokozódott az a régi hagyományban is jelenlévő tanítás, hogy a hívő világi ember viszont az evilági dolgokat igyekezzék az Evangélium szellemében alakítani: az életnek minden területét, akár a politika, gazdaság, illetve művészet, tudomány világát, ahogy a II. Vatikáni Zsinat a *Gaudium et Spes* kezdetű lelkipásztori rendelkezésé-

ben ezt olyan szépen megfogalmazta. Ennek során a világi hívőt – és ezt hangsúlyozza a zsinat – autonómia illeti meg. És itt most nem a világi hatalomtól való autonómiára gondol, az egy másik kérdés, az a különböző polgári szabadságjogoknak a kérdése, hanem az egyházi Tanítóhivatal és a világi hívő viszonyáról beszél. Ez nem azt jelenti, hogy az Egyház hivatalos tanítását ilyenkor a világi hívő felejtse el, és úgy

alakítsa az Evangélium szerint a világot, ahogy gondolja. Hanem azt jelenti, hogy a konkrét helyzetben erkölcsi döntéseket kell hozni, és ezeknek az erkölcsi döntéseknek az egyik premisszája, az egyik előfeltétele mindig a természetes és a kinyilatkoztatás fényében meglátott erkölcsi törvény, követelmény, érték. Ebben, ennek a hirdetésében az egyházi Tanítóhivatal illetékesnek tekinteni magát, ugyanakkor viszont van ennek a döntésnek egy másik előfeltétele is, ez pedig a realitás, a valóság, az adott helyzet. Például egy erómi esetén a környezetszennyezési kérdések, gazdasági kérdések, bioetikai kérdések, vagy egy napi pártpolitikai kérdésben a döntést hová szereplőknek a szakudományos ismeretei, információi, a konkrét helyzetre vonatkozó ismeretei, az élettapasztalatai vagy az ügyről szerzett tapasztalatai olyan valóságismereteket tesznek lehetővé, amit egy általános tanítás nem tud megadni. Tehát nekünk az erkölcsi tanítást próbálni kell újra és újra az új felfedezésekkel, az új helyzetekkel szembeesíteni, hogy olyan általános elveket tudjunk megfogalmazni, melyek az

(Folytatás a 6. oldalon)

ÉSZAK-AMERIKAI MAGYAROKNÁL

Cserháti Ferenc püspök lelkipásztori látogatása

A hátsó sorban (balról): Hesz Dénes OFM, Rakaczki Bazil OSBM, Pintye Lajos OFM, Bagyinszki Ágoston OFM. A középső sorban: Mons. Varsányi Vilmos, Kiss G. Barnabás OFM. Az első sorban: Csete Iván, Szlezák Imre OFM, Skinta István OSBM, Cserháti Ferenc püspök, Erdei József OSBM, Vas László

(Folytatás az 1. oldalról)

A felemelően előkészített és végzett liturgia bizonyította a New Brunswick-i magyarok hitét s azt, hogy a magyar élet és kultúra virágzik ebben a közösségben. A közös vacsora alkalmat nyújtott arra, hogy a püspök személyesen is találkozzék a hívekkel és vendégekkel.

Április 7-én Hesz Dénes OFM, a New York-i magyarok lelkesítője és püspök és több ferences testvér részére különleges programról gondoskodott: az Egyesült Nemzetek Szervezete New York városbeli központját látogatták meg. Mindezt Czerán Lóránt szervezte, aki a Szent István-templom tagja Manhattanban, egyben az ENSZ munkatársa. Ezután a vendégek az épületből a látogató elé táruló panorámában gyönyörködtek. Délután Cserháti püspök Dennis W. Sullivan

New York-i segédpüspökkel találkozott, aki a főegyház megye általános helyőke és a migránsok ügyeivel megbízott főpásztor. A megbeszélés után a Szent Patrik-székesegyházba látogattak, majd a Központi Park és a Metropolitan Múzeum került sorra. Később a püspök az egyik helyi magyar televíziónak adott interjút, majd találkozott a New York-i magyar főkonzullal, Polgár Viktorral, aki erre az estére a ferences rendházba látogatott.

Április 8-án Cserháti püspök Barnabás atyával a LaGuardia reptérről az Ohio állambeli Clevelandbe repült, hogy meglátogassa az ottani magyar egyházközségeket. Itt Antal András, a Szent Erzsébet adminisztrátora, Siklódi Sándor, a Szent Imre adminisztrátora és Roskó László, a Szent Margit plébánosa fogadta.

Április 9-én először Richard G. Lennon clevelandi megyéspüspökkel, majd Roger W. Gries OSB clevelandi segédpüspökkel találkozott. Itt is volt „Emmausz-járás” az ún. Közép-Nyugat magyar papjaival, amit este a Szent Imre-templomban bemutatott főpapi szentmise követett. A püspök ismét húsvét örömeről beszélt és buzdította a híveket, különösen a magyar fiatalokat, cserkészeket. Kiemelte az Evangéliumhoz való hűséget, felszólította őket, hogy igyekezzenek minél jobban átölelni a feltámadt Urat, hiszen életünk minden kérdésére csak nála találunk választ. A szentmise után a templom nagyszobájában személyesen is köszöntötte az egybegyűlteket.

Április 10-én a püspök újra együtt volt a magyar papokkal, a clevelandi magyar lelkeszéken kívül az indianai East Chicago Szenháromság magyar templomának plébánosával, Skerl Alfonzzal, Liget Angelus ferencesekkel, aki a detroiti Szent Kereszt-templom lelkesze, valamint Joseph E. Várossal az indianai Merrillville-ből, és Bóna Richarddal, aki az ohioi North Royalton egyik plébániáján segédlelkész. Itt a mai migráció feladatairól volt szó, leginkább az integrálás és az asszimiláció kérdéséről.

Clevelandból még aznap délután a püspök a New York állambeli Buffaloba érkezett, ahol a Szent Júdás Központban szentmisét celebrált az ottani magyar közösségek. A szép liturgia és találkozás után a határon átkelve Kanadába érkezett, ahol az első állomás az Ontario állambeli Welland, Magyarok Nagyasszonya egyházközsége.

(Folytatjuk)
Liget Angelus OFM, Detroit

KÉTDIMENZIÓS EMBER

Kovács K. Zoltánra emlékezz

Március első napjainak egyikén (Cseke László néven talán jobban ismert) barátom, Ekecs Géza telefonhívásából értesültem, hogy a budapesti televízió közlése szerint a magyar fővárosban meghalt Kovács K. Zoltán barátunk, volt kollégánk. 1951. őszi indulásától kezdve 1986. április végéig, tehát majdnem harmincöt éven át a müncheni Szabad Európa Rádió munkatársa, mezőgazdasági és agrárpolitikai műsorok szerkesztője, ezen kívül jelentős kereszténydemokrata közéleti férfi volt.

A Magyar Nemzetnek 1995. február elején adott interjújában „kétdimenziós”-nak nevezte a kereszténydemokrácia emberképét. „Az embernek egyrészt egy természetfeletti felé irányuló személyisége van – mondotta –, másrészt benne él az adott társadalmi-gazdasági szituációban, s e kettősség határozza meg létét. Az ember elidegeníthetetlen jogaiból kell kiépíteni azt a társadalmi-gazdasági

környezetet, amely e kettős jelleget erősíti.” (1995. február 6.)

E kétdimenziós ember, aki ezt az elméletet megfogalmazta, de eszerint élt és működött is, legjobb barátaim közé tartozott, szellemi rokonomnak is nevezhetném. 1924. március 27-én születve nálam négy és fél évvel volt fiatalabb. Hívó katolikusokként egyazon figyelemmel, érdeklődéssel és megbecsüléssel kísértük egymás munkáját. Mindketőnk szellemi fejlődését erősen befolyásolta a harmincas-negyvenes években kibontakozott népi-iroi mozgalom, valamint a Prohászka Ottokár székesfehérvári püspök által hirdetett szociális érzékenységű kereszténység. Amikor megalkotottam a személyes politikai tájékozódásunk ideje, ő a Kerkai Jenő és Varga László jezsuita páterek nevével is fémjelvezhető katolikus szociális népmozgalomhoz, majd a Barankovics István által vezetett Demokrata Néppárthoz csatlakozott. Én a népi és falukutató mozgalommal, majd 1945-ben ennek politikai képviselővel, a Nemzeti Parasztpárttal rokonszenveztem. Kovács Zoltán gyakran emlegette nekem, hogy 1945-től a Barankovics-párt megalakulásáig, szülővárosában, Magyaróváron ő is parasztpárti volt. Csak aztán lett a Néppárt híve és tagja.

Képviselőként a magyar parlament legfiatalabb tagja volt, hiszen amikor az 1947. augusztusi választások után oda

(Folytatás a 7. oldalon)

Gyermekeknek

ÚRNAPJA

Úrnappa – Krisztus testének és vérének ünnepe. Arra emlékezünk, hogy az Utolsó vacsorán Jézus fogta a kenyeret, megáldotta, megtörte és tanítványainak adta ezekkel a szavakkal: „Vegyétek, ez az én testem”. Azután fogta a kelyhet, hálát adott, odaadta nekik, és ők ittak belőle mindnyájan. Jézus pedig így szólt: „Ez az én vérem, az új szövetségé, amely sokakért kiontatik”.

Jézus nagy ajándékának, az Oltáriszentségnek örülünk ezen a napon, annak, hogy a Szentostyában önmagát adja nekünk. Amikor áldozáshoz já-

rulunk, Őt, magát vesszük magunkhoz. A Szentostyát egy kis szekrényben, a tabernakulumban őrzik, és örökmécs jelzi, hogy Krisztus itt van velünk.

Ha már voltál elsőáldozó, tiszta lélekkel vedd magadhoz minél gyakrabban az Oltáriszentséget, hogy Jézus jóvá formálhasson, hogy kedves gyermeke legyél.

Am akkor se legyél szomorú, ha még nem áldozhatsz. A templomban te is találkozol Jézussal, Ő vár téged, és szívesen meghallgatja örömeidet-bánataidat, kéréseidet, imáidat. Térj be hát hozzá bátran hétköznapiokon is!

Fiataloknak

PÜNKÖSD

Ha valaki figyelemmel kíséri a televízió adásait, egy érdekes jelenséget fedezhet fel. Egyre több a tanácstalan, bizonytalan ember. Megszámíthatatlan már a száma azoknak az adásoknak, amelyeknek a célja segíteni, tanítani a tájékozatlan, döntési vagy valamiért felelősséget vállalni nem tudó embereket...

Ez a megfigyelés érvényes az élet minden területére. Nemcsak a főzés csinját-binját, hanem a bevásárlás, pénzünkkel való okos gazdálkodás, az autózás vagy a bonyolult jogi kérdések megoldásait is megtanulhatjuk ezekben a műsorokban... S hogy mindez nemcsak családi, társadalmi életünkre vonatkozik, hanem lelki, vallásos életünkre is, ez ennek a megfigyelésnek a másik oldala...

Pünkösdi keresztény felnőttek válasszunk, döntéseink, felelősség-vállalásunk, Isten gyermekeiként megélt szabadságunk ünnepe. Ennek gyökerei az őszötvetségi Szentírásba, a választott nép történelmébe nyúlnak vissza. Ez a nap

már akkor kiemelkedő ünnep volt. Ők ezen a napon tartották a termény-betakarítási, aratási hálaadó ünnepet. Jézus korában ezen a napon emlékeztek a szövetség megkötésére és a tízparancsot kihirdetésére a Sínai-hegyen. Az egyiptomi kivonulás és a tízparancsot biztosította azt, hogy a választott nép önállóan dönthetett saját élete-sorsa felett. Szabadok voltak és ennek a szabadságnak egyetlen feltétele volt: a parancsok megtartása. Ez volt egy boldogabb, békésebb, minden kihívásra választ adó élet záloga...

Az ősi hagyományt követjük, amikor az egyházi év keretében, húsvét – a bűn borsoltságából való szabadulásunk ünnepe – után hét héttel, pünkösdre, a Szentlélek megvilágosító, tanító és bátorító kiadására emlékezünk. Amint a tízparancsot segítséget, útmutatást adott a választott népnek, úgy nekünk is a Lélek, Jézus Lelke, egy új, teljesebb életet kínál...

Pál atya

LENNE EGY...

(Folytatás a 2. oldalról)

A legnagyobb csoda mégsem a gyógyultak között történt, hanem azok között, akik nem gyógyultak meg. Ezek sokkal, de sokkal többen vannak. És mégse lehet hallani, hogy valamelyik beteg, amelyik nem gyógyult meg, lázongott volna, hadakozott volna Istennel, vagy elvesztette volna hitét. Ez nem jelenti azt, hogy aki na-

gyon remélt a gyógyulásban és betegen kellett hazatérnie, annak számára ez nem jelentett volna fájdalmas csalódást.

De végülis mondhatni mindenki elfogadta Isten akaratát és lelkileg megerősödve látott neki élete folytatásának.

Csalódás – kétségbeesés nélkül. Betegek is bízalom az életben, szorosabb és bensőségebb viszony Istennel, és ráhangyatozottság, amely a reményből táplálkozik. Ez a legnagyobb csoda Lourdes-ban.

Frank Miklós

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

„A Szentlélek egységet akar, teljességet akar. Ezért a jelenléte a missziós lendületben mutatkozik meg. Az, aki életében találkozott valami igazzal, széppel és jóval – az egyetlen igazi kincssel, a drágagyönggyel! –, az szalad, hogy azt megossza mindenütt, családban és munkahelyen, létezésének minden területén. Ezt teszi minden félelem nélkül, mivel tudja, hogy megkapta a gyermekké fogadást; minden elbizakodottság nélkül, mert az mind adomány; elbátortalanodás nélkül, mert Isten Lelke megelőzi tevékenységét az emberek szívében, és mint egy magot [ülteti el] a legváltozatosabb kultúrákban és vallásokban. Így tesz megszorítások nélkül, mert olyan jó hír hordozója, amely minden embernek és minden népnél szól.”

2006-ban pünkösdi vigilián a Szent Péter téren XVI. Benedek pápa hosszabb beszédet mondott, abból idéztünk; az

egyházi mozgalmak és az új közösségek több százezer képviselője volt jelen a téren, háromnapos világgongresszusuk záró aktságát tartották közös szolozsmázással. A kongresszus témája pontosan a mostani havi imaszándékot fogalmazza meg: Milyen szép kereszténynek lenni, és milyen öröm azt megosztani!

„Kedves barátaim, arra kérlek, legyetek még inkább, sokkal inkább, munkatársai a pápa egyetemes apostoli szolgálatának, megnyitván az ajtókat Krisztus előtt. Ez a legjobb szolgálat, amelyet az Egyház az embereknek tesz, különösen a szegényeknek, azért, hogy a személyes élet, egy igazságosabb társadalmi rend és a nemzetek közötti békés együttélés Krisztusban megtalálja azt a »szegletkövet«, amelyre fel lehet építeni a hitelen civilizációt, a szeretet civilizációját.”

„Mozgalmaitok és közösségeitek szándékait leteзем a legszentebb Szűz Mária szívébe. Ő jelen volt az apostolokkal a cenakulumban. Imájával nyerje meg Ő e szándékok konkrét megvalósulását!”

Nagy Ferenc SJ

A FIATALOK TISZTASÁGRA NEVELÉSE

A Budapesten március 28-tól 30-ig megrendezett imakonferencián, amelynek célkitűzése a fiatalok tisztaságra nevelésével foglalkozó összefogásra volt, Gabriele Kuby német szociológus „Igazi szerelem, szeretetre nevelni erős életszélben” címmel tartott előadást. Az írónót a gender-elméletéről és hétfégi szemináriumáról kérdezte a Magyar Kurír munkatársa.

– Két éve indította el a képzést, amelyet előadásában bemutatott. Milyen visszajelzéseket kapott a fiataloktól? Hogyan képzeli el a folytatást? Mik a tervei?

– Volt egy fiatalember, akiről a képzés során kiderült, hogy listát vezetett a lányokról, akiket lefeküdt. A végén odajött hozzám, és azt mondta: most már el tudom kezdeni az életemet. Ez a képzés valójában kevés ahhoz, hogy minden résztvevő élete gyökeresen megváltozhasson. Támogató csoportokra van szükségünk, egyfajta hálozatra, hogy megmentsék ezeket a fiatalokat. Én azonban nem vagyok szervező típus, nem szoktam stratégiákat kidolgozni. Csak azt látom, hogy sok fiatalnak szüksége van erre a fajta gondolkodásra. Természetesen jó lenne, ha valamiféle mozgalom alakulna ebből, de nem tervezek előre, mert nem ez az én erősségem vagy karizmam. Szeretnék viszont egy egyesületet alkotni azokból az emberekből, akik olvasták a könyveimet. Tőlük sok megerősítő visszajelzést kapok, és érzem, hogy igény lenne erre.

– Érez hivatást magában?

– Hogy velük dolgozzak? Természetesen igen. Meg akarok változtatni valamit, mert azt gondolom, hogy ez központi kérdés, mégis tabu. Nem beszélhetünk az abortuszról vagy a homoszexualitásról. Egyszer megkértek, hogy egy keresztény rendezvényen tartsak előadást a homoszexualitásról. Egy parlamenti képviselő pedig – aki maga is homoszexuális – mindent elkövetett, hogy erre ne kerülhessen sor. Miért ne lehetne előadást tartani, ami kiutat mutathatna a homoszexu-

Gabriele Kuby szociológus

álisoknak? Ténnyük kell valamit, hiszen világos kulturális háború zajlik a szemünk előtt. Politikusaink jól látják, mi történik az Európai Unióban, hiszen az összes tagállamban igyekeznek terjeszteni a gender-ideológiát. Nemrég az Európai Parlament elfogadta a homofóbiáról szóló törvényt. A homofóbia

szörnyű szó: mindenkit, aki ellenzi a kultúra homoszexualizálását, neurotikusnak bélyegez. De mi nem vagyunk azok! Szeretünk minden embert, és mindig erre is törekszünk. Egyáltalán nem irtózunk a homoszexuálisoktól, de úgy gondoljuk, hogy ez tönkretesz a kultúránkat. Megadjuk ezeknek az embereknek a szabadságot, hogy úgy éljenek, ahogy akarnak, de a gyerekeinknek ne ezt tanítsák az iskolában! Amit én tudok tenni, persze kevés, de hogy mi lesz ebből a mozgalmából, az tényleg Isten kezében van.

– Hogyan lehetne egy európai méretű tisztasági mozgalmat elindítani, amelyet előadásában is említett?

– Még nagyon korai ezt megmondani. Meg kell törni azokat a tabukat, hogy nem beszélhetünk az abortuszról vagy a fogamzásgátlásról. A fogamzásgátlás igazi problémát jelent. Az Egyház a Humanae Vitae enciklikával mondta el erről is gondolatát. Katasztrofális kimenetelű demográfiai változások zajlanak az európai országokban. Az iszlám pedig már szinte mindenhol jelen van, és születési rátájuk magasabb a miénknél. S mi azzal vagyunk elfoglalva, hogy az élet kultúráját mindenhol háttérbe szorítsuk? Mikor ébredünk már fel?

Horánszky Anna

AZ ATYA...

(Folytatás az 1. oldalról)

„Nézd, mennyire szeretik egymást!” (vö. Apológia, 39§7).

Miután rövid pillantást vetettünk Isten igéjére a Bibliában, annak felfedezésére hívlak benneteket, hogy a Szentlélek Isten legnagyobb ajándéka az emberiségnek, vagyis irántunk való szeretetének legfőbb bizonyítéka. Ez a szeretet abban az „igenben” fejeződik ki, amelyet Isten minden teremtményének életére kimond. Ez az „igen az életre” a Názáreti Jézusban és a feltámadás előtt a gonosz felett szerzett győzelmében ált teljes alakot. Ezért soha ne felejtjük el, hogy Jézus Evangéliuma – éppen a Szentlélek ereje által – nem pusztán megállapításokat tartalmaz, hanem „örömhírt a szegényeknek, szabadulást a foglyoknak, látást a vakoknak” (vö. Lk 4,18). Ez nyilatkozott meg pünkösdkor teljes erővel, ez vált kegyelemmé és feladattá a világgal szemben, az Egyház fő küldetésévé.

Mi az Egyház e küldetésének gyümölcsei vagyunk a Szentlélek működése által. Magunkban hordozzuk Őt, az Atya szeretetének pecsétjét Jézus Krisztusban: a Szentleket. Erről soha ne feledkezzünk meg, mert az Úr Lelke mindannyiunkat folyamatosan számon tart, és egy új pünkösdi széllet és tüzet akarja felszítani a világon mindenekelőtt általatok, fiatalok.

Szentlélek: „a belső Tanítómester”

Kedves fiatalok, a Szentlélek ma is erőteljesen működik az Egyházban, és gyümölcsei annyira bőségesek, amennyire mi

készek vagyunk megnyitni magunkat megújító ereje előtt. Ezért fontos, hogy mindannyian ismerjük a Szentleket, kapcsolatunk építsünk ki vele, és engedjük, hogy Ő vezessen bennünket. De ezen a ponton természetesen felmerül egy kérdés: ki számomra a Szentlélek? Nem kevés keresztény számára a Lélek valójában még mindig a „nagy ismeretlen”. Ezért az Ifjúsági Világtalálkozásra készülve arra szeretnénk hívti benneteket, hogy mélyebben, személyesebben ismerjétek meg a Szentleket. Hitvallásunkban kijelentjük: „Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és életünkben, aki az Atyától és a Fiútól származik” (Nicaea-konstantinápolyi Hitvallás). Igen, a Szentlélek, az Atya és a Fiú szeretetének Lelke az élet Forrása, amely megszentel bennünket, „mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete” (Róm 5,5). Mégsem elég csupán ismerni a Lelket; el is kell fogadnunk őt lelki vezetőként, „belső Tanítómesterként”, aki bevezet bennünket a Szentháromság misztériumába, mert egyedül Ő tud megnyitni bennünket a hit számára, és általa tudjuk azt nap mint nap teljesen megélni. A Lélek a többi emberrel való találkozáshoz ösztönöz, lángra lobbantja bennünket a szeretet tüzeit, és Isten szeretetének misszionáriusává tesz bennünket.

Jól tudom, hogy ti, fiatalok szívetekben milyen nagyra értékeltétek és szerettétek Jézust, és mennyire vágyakoztok arra, hogy találkozzatok és beszélgessetek vele. Nos, ne felejtsetek, hogy éppen a bennünk élő Szentlélek épít fel és erősít meg minket, és alakít hasonlívá a keresztre feszített és feltámadt Jézushoz. Ezért ismerkedjünk meg a Szentlélekkel, hogy megismerkedhessünk Jézussal! □

Floridai levél

LÉPÉSRŐL LÉPÉSRE

Két fénykép. A fekete-fehér a húszas évek elején készült egy árvaaház belreheimes játékaiban. A pástort alakító gatyás-mellényes-pörgekalapos kisfiú, Árvay Gyuri komolyan néz a kamerába. Özvegy édesanyja siralmasan küzd a megélhetésért. Mindenes egy orvos családjánál. A szépince mellett van egyetlen szobája, a kis Gyurit be kellett adnia az árvaaházba.

Évtizedekkel később: USA – Washington. Eleven, színes kép, az SOS Gyermekfalvak védnöksége alatt, az OSZ Gyermekfalvak javára rendezett „Bécsi Operabál”-on egy elegáns pár. Estélyi ruha a hölgyön, frakkban a férfij, Árvay György és belga felesége, Lucienne. Hogy hogyan került a nagybecskerei árva kisfiú az árvákat szolgáló világszervezet elégségsé baljára, azt ő maga két szóval jellemzi: lépésről lépésre. Viszont, hogy ezek a lépések néha, az „egyét előre – kettőt hátra”-t jelentették, azon korunkban nem csodálkozunk. Árvay élete azért érdekes, ahogyan ezekre reagált. Nem álmokat kergetve, de a legközelebbi lehetőségeket kihasználva.

Tizenhárom évesen mechanikusnak, tíz évvel később saját üzemébe, nos. Elad, javít, a varrógéptől a motorkerékpárig mindent. Rendkívül sikeres versenyző. Egyszerű géppel sorozatosan veri a júroszláv hadsereg remek motorkerékpárjain induló katonákat. Változik a világ. Árvay 18 munkással dolgozó vállalkozásaira a júroszláv állam ráveszi a kezét. Államosítják. Menekülés Ausztrián át Chicagóba. Kezdi tőkétje 400 \$ adósság. A reptőljégyért. Minden munkát elvállal, (és) folytatja énekhegedű tanulmányait, mert kultúra nélkül nem lehet élni. Házak, bérházak tulajdonosa, tarka nemzetiségű csoportoknak táncórát ad. Összekeverül kínaiakkal. Innen egyesítést vezet az US-China Peoples Friendship Association (népek közötti egyesület) alapítótagjához, majd az első kínai SOS Gyermekfalvak felállításához a 80-as években.

Megismerkedik, és 1972-től együtt dolgozik az SOS Gyermekfalvak megalapítójával, az osztrák Hermann Gmeinerrel. Munkájuk eredménye a Floridában létesített első amerikai SOS falu. Igazgatósági tagja lesz az USA részlegnek. És épülnek a kis házak Belgiumtól az USA-n. Kanadán, Kínán, Dél-Amerikán át Battonyáig. (Az egyik battonyai házat Árvay édesanyja emlékének ajánlotta.) Az SOS Gyermekfalvaknak Árvay 10 000 dollárt adományoz azzal, hogy „forogjon, faddzon a pénz”. Kétféle sorsjegyet bocsátanak ki. A nyerelemek: 2 autó, 400 egyéb tárgy, háztartási gépek, biciklik, stb. A média, a rádió, újságok és tv bevonásával nemcsak 320 000 dollárra (16 millió forint) nő az alapösszeg, de számos új támogatót hoz a Gyermekfalvaknak.

Aki a jó cél érdekében fáradságot nem kímélő házaspárnak csak ezt az oldalát látja, besorolhatná őket a „jótékonykodók” közé. De ezzel messze járna az igazságtól. Árvayék segítve élvezik az életet. Az elegáns tancoló pár évtizedekig táncolni tanított különböző korosztályokat, kicsitől az öregothonok lakóig. Közben bevezették a fiatalokat a helyes viselkedés és öltözködés rejtelmeibe. Követelmények szigorúak voltak, eleinte berzenkedtek a fiatalok, de életük további részére nagy segítséget kaptak.

Vastag, fényképek, kitüntetések, köszönet, elismerő leveleket tartalmazó album tanúskodik a lépésről-lépésre megtett léletről, az árvaaház kezdetektől egészen a sikeres vállalkozásokig, majd az aktív nyugdíjas évekig. Árvay György elveihöz hűen, feleségével, Lucienne-nel együtt segít, ahol tud, főleg az árvákon, legyenek azok bárkik, éljenek bárhol a nagyvilágban.

Bitskey Ella, Sarasota

A HIT EREJE A GULÁGBAN

A rendszerváltást követő években számos könyv leplezte le a kommunista rendszer embertelenségét. Az egykori politikai foglyok, a Gulág borzalmainak túlélői közül sokan érezték úgy, hogy legalább az utókor intésére közzé teszik az elszennvedett megaláztatásokat, kiírják magukból a törvénytelenesség tobzódásából fakadó meghurcolásuk kínjait. Az utóbbi években azonban erősen megcappant az érdeklődés az ilyen tárgyú dokumentum jellegű írások iránt. Alighanem szerepet játszik ebben az elmúlt fél évszázad eseményeit megkérdőjelezni igyekvő korszerűség, az „csak a szép emlékeztet” nosztalgiahullám, amely – némileg már-már összekacsintva a bukott és a jelenlegi rendszer hasonlítóival – szinte becéző kifejezéssel „átkosnak” nevezi a kommunista diktatúrát. Alighanem ez a tény is ösztönzte Menczer Gusztávot arra, hogy két évvel ezelőtt mégiscsak belekezdjen élete egy meghatározó korszakának leírásába. Az önéletrajz „A Gulág rabtelepei” címmel nemrég jelent meg a Századvég Kiadó gondozásában. Menczer Gusztáv röviddel az oroszok bevonulása után megismerkedett a szovjet típusú igazságszolgáltatással, amely rövidesen közel fél évszázadra irányodóvá vált Magyarországon is. Az elle felhözött és teljesen légből kapott vádak tárgyalása már a később el-

burjánzott kirovatok forgatókönyve alapján zajlott. A már 1945 nyarán olajozottan működő politikai rendőrség, amely kizárólag a kommunista párt hatalmi céljainak eszközéket működtött, kémnek nézte, és ez elég volt ahhoz, hogy 10 év rabságra ítélték. Menczer ugyan leírja az elszennvedett borzalmakat, de sorait nem a keserűség, hanem a túlélésbe vetett remény és az ehhez hozzásegítő istenhit hatja át. Persze azt sem titkolja, hogy valóban voltak olyan időszakok, amelyeket legszívesebben kitörölne emlékezetéből. Ilyenekből bőven akadt a szovjet kényszermunkatáborok felé tartó magyarok százezreinek. A foglyokat Csapon széles nyomtávú zárt marhavagonokba zsúfolták össze, és – mintegy izeltőlként abból, ami rájuk várt – napokon át egyszerűen nem adtak inni nekik. A könyv szerzője már itt megtapasztalta, hogy mit ért az emberélet abban a Szovjetunióban, ahol a rendszer fennhangon hirdette, hogy a legfőbb érték az ember... Menczer Gusztáv a Gulág sok telepét megismerte annak a 105 hónapnak a során, amelyet a diktatúra végső soron elrabolt az életéből. Eljutott Kolimára, az egyik leghírhedtebb fogolytáborba, átlét 63 fokos hideget és megélt az emberi szenvedés szinte minden válfaját: a Szovjetunióban akkor már általánossá vált beteges bizalmatlanságot, az minden

mögött összeesküvést szemlélő örök állandó gyánakvását, és nem egyszer kegyetlen bosszúállását. 1946 karácsonyát a magyar foglyok úgy próbálták némileg meghítté tenni, hogy egy seprűt díszítettek fel és elénekelték a Mennyből az angyalt. Egy örmagy azonban ezt zenidülésnek minősítette és súlyosan megbüntette a résztvevőket, köztük Menczer Gusztávot is. Később az emberi gonoszság megnyilvánulásának számtalanszor tanúja lehetett. Ezért szisztematikusan kidolgozta magában a túlélés módszereit, amiben a vezérfonál a hit volt. Istenhez fűződő személyes viszonya annyira erősen bizonyult, hogy semmi sem rendíthette meg: naponta háromszor imádkozott, és nem próbált lázadni sorsa ellen. Mivel eredetileg orvos szeretett volna lenni, ahol lehetett, segített. A szabadság Sztálin halála után következett be. Úton hön szeretett házája felé átgondolta az addig eltelt 105 hónapot és rádöbönt, hogy Isten hozzásegítette személyisége fejlődéséhez. Visszaemlékezése a szomorú korszakra szinte teljesen mentes a gyűlölettel és az itélkezéssel, habár sohasem tudta megérteni, hogy rabtartóinak miért kellett minden kínálkozó alkalmommal a sárba taposni az agyú is megalázott foglyok emberi méltóságát.

Vincze András
(Menczer Gusztáv: *A Gulág rabtelepei* – Budapest, Századvég Kiadó, 2007)

Meg is ígerte mindenki a segítséget: kedvelik a vietnami házaspárt. Néhány éve költöztek a házába, két vidám, előző ember. A férfi atomtudós. Anyanyelvükön kívül beszélik az angol és francia nyelvet. Néhány szót magyarul is megtanultak, mindig elsőként kívánják a „Jó reggelt”, a „Jó napot”, s bólogatnak hozzá szívélyesen.

Honnán, melyik városból jöttek a messzi, keleti országnak, nem tudjuk. Kedves emberek, de az arcukon titokzatosan mosoly honol. Elfedje a magánéletüket. Ott van a macskájuk – bőven megelegszenek a társaságával.

Csak hogy a macskának nyoma vezetett.

Először egy magas, göndör hajú férfi hozott hírt róla. Ő is a házában lakik, így három estendeje, a második emeleti saroklakásban. Miskúlonban algériai, a közeli Müegyetemen végző kutatómunkát. Magával hozta a feleségét és négy gyermekét is. Az asszony hagyományosan öltözik, kendőt visel.

Szóval az algériai kutatómérnök jelezte, hogy reggel, amikor az egyetemre indult, látta a macskát. Ott gubbasztott a pincelejáró mellett. Ő közelített feléje, de az állat hirtelen megugrott, és visszazaladt a pincébe.

Azán két napig nem adott hírt magáról. Ekkor megint mutatkozott. A ház nagy, keramitokás udvarának sarkában üldögélt, a szemeteskukák tövében.

Ekkor a spanyolok látták meg. Három fű, húszéves formák. Néhány hete laknak a házában, a fémlelet lakásban, amely sokáig üres volt. A spanyolok – csak így hívja őket a ház egyik fele. A másik fele inkább portugáloknak véli őket. Még senki sem beszélt velük, csak a gyors, pergő beszédüket hallani estenként, amikor kiállnak a körfolyosóra cigarettáznai.

A spanyolok – vagy a portugálok – szölongatni kezdték a macskát, az meg is indult feléjük. A lépcső előtt azonban hirtelen megfordult, és megint a pincébe válaszolt.

Hét végén az ír úr következett. Ő a leg-regebbi külföldi, idestova tizenhét esztendeje lakik a házában. A kalandvágy hozta ide? Az írek híresek róla, hogy egyszer csak fölkerekedett, és elmenek valahová, a világ távoli pontjára, ahol aztán nagyon jól érezte magát.

Írország fia is berendezkedett nálunk. Angol nyelvlekket ad, fordít, ebből él. Már magyarul is beszél. Hetvenéves, agglegény. Udvartias, a rendre és tisztaságra ügyelő, segítőkész ember. Úr. Ezért is hívjuk őt ír úrnak.

Nos, az ír úr vasárnap délelőtt a liftet hívta. Egyszer csak ott volt a macska a lábánál, hozzádörgölözött, és az ölébe kérekedett. Az ír úr fölemelte, megmogatta, és visszavitte a vietnami gazdájához. Az algériai mérnök boldogan gratulált, a spanyolok – akkor hát mégis azok – ölléztak.

Ja, hogy el ne feledjem: a megkerült macska perzsa. Perzsmacska.

Kósa Csaba

AZ IRGALMASSÁG VILÁKGONGRESSZUSA

A világ 200 országából, mintegy 5–6 ezer résztvevő érkezett Rómába, hogy részt vegyen az első alkalommal megrendezett Isteni Irgalmasság Vilákgongresszuson. A nyitó szentmisét XVI. Benedek pápa tartotta a Szent Péter téren április 2-án; azon a napon, amikor éppen 3 évvel ezelőtt az Isteni Irgalmasság tiszteletének nagy apostola, II. János Pál pápa átköltözött az örök hazába.

A résztvevők ezt követően a kongresszus helyszínére, a Lateráni-bazilikába mentek, ahol a rendezvény elindítója, Christoph Schönborn bíboros, Bécs érseke köszöntötte a vilákgongresszus résztvevőit. Az elkövetkező napok délelőttjein több bíboros is előadást tartott, illetve tett tanúságot Isteni Irgalmasságáról. Így Ruini római, Dziwisz krakkói, Backis litván, Arinze nigériai, Ranjith Sri Lanka-i és természetesen Schönborn bécsi bíboros. Barbarin lyoni bíboros azokról a közös megmozdulásokról, zárandoklatról számolt be, amelyeket a muzulmán testvérekkel közösen tettek meg. A tanúságtévo főpapok között volt

A kongresszus elindítója, Christoph Schönborn bíboros, bécsi érsek

Hilarion orosz ortodox püspök, aki Sziriai Szent Izsák VII. századi remete kutatásainak eredményeit ismertette.

Délutánonként az ugyanazon nyelvet beszélők Róma kijelölt templomaiban találkoztak. A San Stefano Rotondóban megtartott magyar napra eljöttek Rómában élő honfitársaink is, köztük Erdődy Gábor nagykövet. Racs Csaba biblikus teológus lectiona diviniája után Katona István egri segédpüspök (a magyar delegáció vezetője) adott tanítást, majd Kovács Attila ex Canakolo-tag tett tanúságot. A jelenlevők Szent István Intelmeivel könyörögtek nemzetünk és a világ nagy bajainak orvoslásáért, irgalomért.

Estenként Róma forgalmas központi negyedében, a Navona téren szabadtéri előadásokat látogathattak. A záró estén a népek képviselői is tanúságot tettek dallal, táncal, szóval arról a bizalomról, amivel meríteni lehet Isten végtelen irgalmából. Április 6-án szentségimádással fejeződött be a fesztivál.

Csillag Éva, Budapest

MAGYAR SZÍVEL KÉTNYELVŰKÉNT

A Magyar Köztársaság Stuttgarti Kulturális Intézete – a Németországi Magyar Szervezetek Szövetségének oktatási előadójával együttműködve – első ízben hirdett szakmai találkozót március 8-án a Németországban működő magyar gyermekcsoportokban és iskolákban oktatók és más tevékenyen közreműködők számára. A találkozón kilenc városból (Augsburg, Darmstadt, Erding, Frankfurt, Hannover, Ingolstadt, Karlsruhe, Stuttgart, Ulm) 11 oktatási csoport képviseltette magát, az érdeklődőkkel együtt összesen 38-an vettek részt.

Az összejövetel célja mindenek előtt az volt, hogy lehetőség szerint minél több magyar pedagógus ismerkedjen meg egymással. Rövid tapasztalatsere után megvitaták az „akkreditált magyar oktatás” helyzetét, valamint kialakították a Magyar Oktatási Munkacsoportot, amely a Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége „égisze” alatt összefogja a magyar pedagógiai szervezeteket a bölcsődétől az iskoláig.

A találkozót Keresztury Tibor, Stuttgarti Kulturális Intézet igazgatója nyitotta meg, aki beszédében elmondta, hogy az eseményt két évvel előkészítési munka előzte meg, egyben örömet fejezte ki a jelenlévők nagy számáért.

Németországban a „származási nyelv” terminus technikus ismert és elismert fogalom. A származási nyelv oktatásának támogatását európai uniós rendezet is szabályozza. A németországi kultuszminiszter-konferencia egy határozata alapján az alsóbb iskolákban származási nyelvből vizsgázhatnak a tanulók, amit az adott tartomány Oktatásügyi Minisztériuma szabályoz. Németországban létezik még az ún. *konzultációs modell* is, ami azt jelenti, hogy az adott ország konzultáció anyanyelvi tanárokat küld Németországba (avagy elismeri a már ott élő tanárok munkáját). A konzultáció a német kultuszminiszteriummal „dolgozik együtt”. A tanulók a konzultáción vizsgáznak, vagy a konzultáció elismeri az anyanyelvi tanár által adott értékelést vagy érdemjegyet, s megküldi az iskolákba, ahol azt felveszik a bizonyítványba. A tanárok általában olyan iskolákban tanítanak, ahol több azonos anyanyelvű (vagy származási nyelvű) gyerek van. Ismert olyan eset is, ahol a munka az erre szakosodott kulturális szervezetekben, egyesületekben folyik.

Ahhoz, hogy szervezetségét, legfőképpen szakmai megalapozottságát, s így az egyes oktatási csoportokban folyó munkát az Oktatási Munkacsoport Németországban elismertesse, munkáját mindenekelőtt Magyarországon kell elfogadtatnia. Tantervet, koncepciót kell írnia, segédanyagokat, óraterveket szerkeszteni, melyeket az egyes tanulócsoporthoz szakképzett pedagógusai használnak. A „magyar mint származási nyelv” oktatásának egységessé kell válnia ahhoz, hogy Németországban, az egyes tartományokban a magyar nyelv tanítása az oktatási rendszerben is elismert legyen. Az Oktatási Munkacsoport el akarja érni, hogy a magyar nyelv ismeretét az egyes német oktatási intézmények úgy a fél-éves, mint az év végi, valamint a záróvizsgák bizonyítványaiban (egészen az érettségig) iskolai érdemjeggyel is igazolják.

Ahhoz, hogy a gyermekek valódi „kétnyelvűként” nőhessenek fel a német nyelvi környezetben, -oktatási rendszerben, s a magyar nyelvet mint második nyelvet használhassák, tudatosan oda kell figyelni az iskoláskor előtti fejlesztésre is. Erre alakultak a különböző bölcsődéi, óvodai csoportok. Mivel a „magyar iskola” ezekre a csoportokra, az itt folyó munkára épít, mely során a gyer-

A szakmai találkozón a Németországban működő magyar gyermekcsoportokban és iskolákban oktatók vettek részt

mekek nyelvi készsége megközelítőleg azonosra válhat az iskolakezdésre, az Oktatási Munkacsoport egyik feladatát képezi a bölcsődéi, óvodai koncepció kialakítása is. A munkacsoportban a találkozók alkalmával a pedagógusok máris kialakították az alcsoportokat: az iskola előtti és az iskoláskorúakat. Az alcsoportok feladata a koncepciók és a kerettanterv előkészítése, összeállítása.

A találkozót egyik meghívott magyarországi vendége, Gállné Gróh Ilona zenepedagógus volt, a „Ringató foglalkozások” alkotója. A Ringató foglalkozások célja, hogy a kismamák megtanuljanak egy könnyen énekelhető, de a kodályi elvekhez hű, zeneileg értékes dalanyagot. Ismerkedjenek meg magyar mondókákkal, mozgások, öbéli játékokkal. A tanítás nem a kicsinyeknek szól, hanem a felnőtteknek. A gyerekek tehát semmilyen feladatot nem kapnak a foglalkozásokon. Nem kell, nem kötelező csinálniuk semmit, nem kell „teljesíteniük”. Ha akarnak, játszanak az édesanyjukkal, ha akarnak vagy tudnak, akkor pedig néha odafigyelnek. *„A gyermeket akkor tudjuk fejleszteni, ha mi is fejlődünk. Amilyen gyermeket nevelünk mi, olyan felnőtt lesz. Ha gyermekként a magyar nyelvet megtanulja, ő is meg fogja tanítani a gyerekeivel”* – tette hozzá Száva Ilona, a magyarországi „Fördülőpont” című folyóirat főszerkesztője. A találkozót másik vendége, Szávai Ilona bemutatta a folyóiratot, a Pont Kiadó „Gyermekekről – Gyermekekért” programját. Végezetül felajánlott egy egész folyóiratcsomagot a németországi munka megismertetéséhez. A különböző német városok, csoportok tapasztalatait, szakmai és didaktikai anyagokat is nagyon szívesen megjelentet a kiadványban.

A találkozót végéhez közeledve a Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége felkérte Rab Irént, a göttingeni Georg August Egyetem magyar nyelvi lektorát az Oktatási Munkacsoport szakmai vezetőjének. A lektorasszony a kinevezést örömmel fogadta el.

Németországban elkezdődött hát a nagy munka, a telefonok izzanak, a villanypostán sűrű a levélváltás. Szép magyar nyelvünkért harcolunk, mely már az Európai Unió hivatalos nyelve, s mely „különleges nyelvet” még értékesebbé kívánjuk tenni a kultúrák forgatagában.

Illés-Molnár Márta

EGYHÁZUNK – NEMCSAK SZÁMOKBAN

Az Egyház sokkal több a száraz adatoknál: ha megtanuljuk azokat olvasni és értelmezni, összeáll belőlük az Egyház igazi képe, amit egy szüntelen és rendkívüli dinamizmus élte.

Minden évben a tél végén mutatják be a Szentatyának a pápai évkönyvet, az *Annuario Pontifici*ót. Ezt követően szétküldik a tiszteletpéldányokat, a maradékok pedig az egyházi könyvesboltokban ezekben a hetekben kezdik árusítani. Ebből az alkalomból az Osservatore Romano beszélgetést közölt a kötet szerkesztőjével, Mons. Vittorio Formentivel, az Egyházi Központi Statisztikai Hivatal vezetőjével.

A maradék példányok megvásárolhatók a könyvesboltokban, elsősorban a Vatikán környékén, de azért külföldre is visznek belőle, mint például az Apostoli Szentcsék magyarországi könyvkiadóhoz. A legtöbbet a püspökök mellett – Mons. Formenti nagy meglepetésére – a katonaság vásárolja. Bizonyára azért, mert az ő szakmájukban hatalmas kincs egy ekkora kiterjedésű és részletességű, az egész világot lefedő nyílt információs adathalmaz. Így hát a hatvanhét eurós áron kínál, gyorsan vászonborítású könyv példányai gyorsan elfogynak.

A papság létszáma 1998 óta növekszik, s legutóbb már 700 fővel többen voltak, mint egy évvel korábban, ami a pápának különösen is nagy öröme szolgálta. A kereszténység, s vele a papság főleg Ázsiában növekszik: a Fülöp-szigeteken, Koreában, Japánban, Vietnámban és Indiában (pedig itt helyenként üldözik is őket...). Afrika továbbra is az Egyház nagy erőforrása, míg Latin-Amerikában néhol jobb, másutt problémásabb a helyzet. A legtöbb új papi hivatást a mexikói Guadalajara egyházmegyéje mutatta fel 2006-ban (a mostani adatok erre az évre vonatkoznak), míg az utolsó helyeken a francia, belga és holland egyházmegyéék állnak. Világszerte általában a világi, tehát egyházmegyes papság növekszik, míg a szerzetespapság csökken.

Az Osservatore interjújában Mons. Formenti arról nyilatkozik, hogy az Egyház sokkal több ezeknél a száraz adatoknál, számoknál: ha megtanuljuk azokat „olvasni és értelmezni, összeáll belőlük az Egyház igazi képe, amit egy szüntelen és rendkívüli dinamizmus élte”. Hozzá is teszi: „szilárd meggyőződés, hogy ebben senki nem előz le bennünket. Egy-milliárd-százharmincmillió katolikussal számolva, akik világszerte összegyűlnek az Egyházban, érhető, mennyi mondanivalónk van, amit meg kell ismertennünk másokkal.”

A számokból kiderül, hogy míg az 1970–1990 közötti években „nagy, igen nagy hivatásbeli válságot élt meg az Egyház”, éppen azokban az években szilárdult meg az állandó diakonátus intézménye, ami ezt részben enyhítette.

HITEM: KEGYELEM

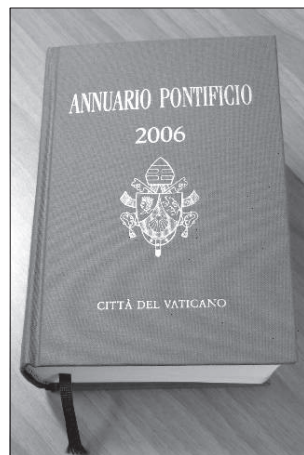
(Folytatás a 3. oldalról)

adott kornak a problémáihoz már közelebb állnak. Ettől még azok nem lesznek egyedül döntések, egyedül parancsok minden ember számára, tehát senki sem mentesül a személyes mérlegelés felelőssége alól. Vagyis kinek-kinek az Egyház útmutatását, akár a szociálteológiai vagy a társadalmi tanítását vagy a bioetikai tanítását mérlegelve, megismerve, magának kell meghoznia a döntést a konkrét helyzetről kialakult meggyőződés és a hite alapján. Tehát a követhetőséget a konkrét cselekedet szintjén a cselekvő egyén vonja le. Ezt jelenti az autonómia, és ezt jelenti ugyanakkor,

Az is kiviláglik, hogy miközben egyes szerzetesi kongregációk hanyatlanak, nyomukban újabbak születnek, más és más karizmákkal: „az Egyház újra és újra megválaszolja az útközben jelentkező kihívásokat, és mindig képes új irgalmas samaritanusokat felkínálni, akik vállukra veszik a világ újabb bajait”.

De mit is tartalmaz az *Annuario*? Megtalálható benne a pápák történelmileg leghitelesebbek tartható kronológiája, a biborokos elérhetősége és rövid életrajza. Felsorolja a világ összes egyházmegyéjének és szerzetesrendjének adatait is, latinokét és keleti rítusúakét, valamint a címzetéseket egyaránt. Nagy fejezetet alkotnak benne a Római Kúria hivatalai és különböző intézményei (nevekkel, rangokkal, elérhetőségekkel), a pápai külképviseletek, illetve a Szent-széknél akkreditált nagykövetségek. Mindezt kiegészíti egy tömör, de részletes történeti összefoglaló minden intézménnyel kapcsolatban. Az egészet pedig komoly hely- és névmutató zárja. Nyelvre az olasz, ám az intézménynevek latinul is megtalálhatók benne. Az egyházi nevek, helyek, beosztások, rangok és címek tekintetében az *Annuario Pontifici*óban foglaltak számítanak hivatalosnak.

Érszegi Márk Aurél/MK

A legtöbb új papi hivatást a mexikói Guadalajara egyházmegyéje mutatta fel 2006-ban (a mostani adatok erre az évre vonatkoznak), míg az utolsó helyeken a francia, belga és holland egyházmegyéék állnak. Világszerte általában a világi, tehát egyházmegyes papság növekszik, míg a szerzetespapság csökken – tudhatjuk meg a 2006. évi pápai évkönyvből

hogy a Tanítóhivatal segítségével megvilágított hite alapján cselekedhet a hívó ember. Éppen ezért a politikai életben, a szó szoros értelmében vett politikában, az államhatalom, illetve a politikai hatalom gyakorlatában a világiak, vagyis a laikusok feladatának tekintjük azt, hogy keresztény módra helytálljanak. Az Egyházon belül súlyukat és tekintélyüket növeli az a küldetés, amelyre II. János Pál pápa a *Christifideles Laici* kezdetű apostoli buzdításában részletesen kitér. Azt mondja, hogy nem elsősorban a kisegítő liturgikus funkciók oldaláról kell megközelíteni a laikusok hivatását akár az Egyházon belül, hanem ennek, az e világon való tevékenységnek az oldaláról. Ez adja az igazi súlyukat és méltóságukat a keresztény közösségekben belül. □

HÍREK – ESEMÉNYEK

Tarcisio Bertone bíboros, vatikáni államtitkár havannai látogatásán az Egyház aghodalmát tolmácsolta Raul Castro új kubai elnöknek a bebörtönözött hívők és családtagjaik miatt. Bertone bíboros volt az első vezető külföldi politikus, akit elnökké választása után fogadott Raul Castro. A tanácskozást követően a bíboros elmondta, hogy a havannai hatóságok nagyobb nyitottságot ígértek neki vallási téren az írott sajtóban és a rádióban, sőt rendkívüli esetekben még a televízióban is. Polgári jogi szervezetek értesülései szerint Kubában legalább 320 személyt tartanak börtönben vallási meggyőződése miatt. Fidel Castro hatalomra jutása után ugyan nem helyezték törvényen kívül a vallást, de sok papot távozásra kényszerítettek és államosították az egyházi iskolákat. Az állam és az Egyház közti feszült szembenállás némileg enyhült a 90-es években, amikor a kubai alkotmányból törölték az ateizmusról történő hivatkozásokat.

A Vatikánban megerősítették az ENSZ által közzétett statisztikákat, amely szerint az iszlámhívők lélekszámban már meghaladják a katolikusokat. Mint Vittorio Formenti, a Szentszék statisztikai irodájának vezetője megállapította, a legutóbbi összesítések alapján a muzulmánok a világ lakosságának 19,2 százalékát alkotják, a katolikusok pedig 17,4 százalékát. Számszerűleg ez azt jelenti, hogy jelenleg 1,3 milliárd iszlám hittől él a földön, míg a katolikusok létszáma alig haladja meg az 1,1 milliárdot.

A budapesti Országgyűlés épületében ünnepélyes keretek között nyújtották át az idei Mindszenty Emlékérméket. A néhai esztergomi bíboros és magyar prímás születésének 116. évfordulója alkalmából Kúhár Ede bencés tanárt, és az

1956-ban nyugatra menekült Szőrényi Éva színésznőt tüntették ki. A Mindszenty Társaság 250 ezer forintot kültői ösztöndíjjal Kovács Gyergely történész kapta. Az ünnepség során megkoszorúzták a Parlament falán lévő, a Kossuth rádió 1956-os ottani működésére emlékeztető táblát. A Kossuth rádióban a forradalom napjaiban beszédet mondott Mindszenty József bíboros is.

Ismét könnyezik a gyergyószentmiklósi görög katolikus templomban látható Szűzanyát ábrázoló ikon. A jelenséget sokan csodának tartják és a templom nap mint nap megtelik hívőkkel. Az ikon-nal kapcsolatban legendák keringenek Gyergyóban. A templom az 1808-as óriási tűzvészben leégett, de az ikon és egy fából készült feszület – szinte csodával határos módon – sértetlen maradt. Míg a gyergyóiak rendkívüli eseményt megelőző intő jelnek tekintik az ikon könnyezését, a restaurátorok a páratartalom megnövekedésének tulajdonítják, hogy könnyek folynak a Szűzanya szeméből.

Vincze András

Arany rózsá Altöttingnek

A Szentatya Arany rózsával tüntette ki a bajor Mária-kegyhelyet, Altöttinget. Az átadásra augusztus 15-én, Mária mennybemenetelének ünnepén kerül sor.

Az aranyból készített virág Jézus Krisztust szimbolizálja. A rózsá átadásának szokása a középkorba nyúlik vissza. Nagybőjt 4. vasárnapján, az örömvasárnapon Rómában a pápa körmenetben vitt egy kezdetben valódi, később aranyból készített rózsát a jeruzsálemi Szent Kereszt-bazilikába. II. János Pál pápa Czesztochovának, Loretnak, és irországi Knock-nak, majd Lourdes-nak adományozta, Benedek pápa eddig Mariazell és Aparecidát tüntette ki az Arany rózsával.

SZÁJRÓL SZÁJRA

Archimedesről és más nagy emberekről

A Kr. e. 212-ben meghalt görög matematikusról, Archimedesről nemcsak a csigarendszer felfedezése, az ezzel elérhető erőmegtakarítás felismerése utáni mondatát jegyezték fel: „Adj nekem egy pontot (ti. a Földön kívül), ahol megvettem a lábam, és kizomoltom helyéből a Földet!”, hanem hallatlan elmélyülését munkájában, ami halálához is vezetett 70 éves korában.

A II. pun háborúban Archimedes szülővárosát és lakhelyét, a szicíliai Syrakusát, amelyet az ő gépeivel védelmeztek a rómaiak ellen, végül is elfoglalták a támadók. A kertjében számításaiban elmélyedt Archimedes a rátoró katonáknak „noli turbare circulus meos” (ne zavarj köreimet) szavakkal fogadta. Azok azonban a tudós szavaival mit sem törődtek és kegyetlenül leszárták. Plutarchos szerint életének hétköznapi eseményei sem zökentették ki Archimedeset a problémáiban való elmélyültségéből, így a fűrészes utáni olajjal kenés alatt is, mértani ábrákat rajzolt ujjával az olajos bőrén.

Az angol fizikus, matematikus és csillagász, Isaac Newton (1643–1727) szórakozottsága közismert. Korának legnagyobb elméje sok anekdotának szolgáltató anyagot. A következők is ezek sorába tartoznak:

A gravitációs törvény és még sok más felfedezés atyja két macskáját munka közben is megtűrte maga mellett. Ott ügörgözött körülötte, hogy egy idő után megunva a szoba zárttságát, a szabadba vágyódtak. Ilyenkor a kisebbik, a kibocsátást követelve, az ajtó elé ült és addig nyávogott, amíg kérése meghallgatásra

nem talált. A gyakori zaklatást megelőzni akaró Newton kis nyílást vágott az ajtó aljába és a fiatal cicá most már kedve szerint sétálhatott ki és be. De a remélt nyugalom mégsem költözött be a tudós műhelyébe. A másik macska megirigyelté társa szabadságát és most már ő ült az ajtó elé nyávogni, mert a kis nyíláson nem tudott kimeni. A szórakozott fizikus – annyi gyakorlati megfigyelés törvénybe foglalója – ekkor egy második, nagyobb nyílást is vágott az ajtóba, a kisebbik mellé! Az első „ajtó” megnagyobbítására egy pillanatra sem gondolt...

A következő anekdota – bár a feljegyzések károsodnak megtörténte mellett – nem említi a szereplők nevét. Csak így emlékezik rájuk: Egy angol király asztalához hívta országának legnagyobb tudósát, aki még soha nem fordult meg ilyen előkelő környezetben és természetesen járatlan volt az étkezés udvari szokásaiban. Hibát követett el, amit a király észrevett, sőt azt is látta, hogy az udvari emberek közül többen mosolyogtak ezen. Hirtelen jó ötlete támadt: tovább társalogni utánozta a tudós hibáját, mire az egész udvar hasonlóan cselekedett. Pírulva tanulták meg, hogy a szellemi nagyságnak a kellő tiszteletet megadni, királyi cselekedet!

Ez a kis anekdota is emlékeztet arra, hogy a nagy tudósok apró botlásai ne homályosítsák el érdemeiket, emléküket. Mosoly a gyakorlati életben jelentkező fogyatékoságaik felett, hozza őket emberközébe, de ne csökkentse az őket megillető elismerést.

Közreadta: Ramsay Győző

NEMEK SZERINTI OKTATÁS

Egy heidelbergi pedagógus, Marc Böhm-nam több szempontból hatékonyabbnak tartaná, ha a fiúk és a lányok újra külön oktatásban részesülének. Az Iskola és Család című újságban Böhm-nam a német oktatási minisztérium aktuális felmérésére hivatkozva kifejti: a fiúknak sokkal több esélyük lenne jobb jegyeket szerezni egy nemek szerint szétválasztott oktatási rendszerben. A tanulmány szerint a fiúk gyakrabban ismételnék osztályt, és rosszabb az iskolai teljesítményük, bár képességeik és tudásuk nem marad el a lányokétól.

A fiúk gyakran vállalják a bohóc szerepét az osztályban, hogy imponáljanak a lányoknak – írja Böhm-nam. Ha azonban csak fiúk között lennének, sokkal fegyelmezettebben viselkednének. Az anyanyelvi órákon, ahol rendszerint a lányok teljesítenek jobban, hatékonyabban dolgoznak a fiúk a konkurencia nélkül. Ez fordítva is igaz: azokban a tárgyakban, amelyekben általában a fiúk ügyesebbek – például az matematika és a fizika –, a lányok is jobban teljesítenének, ha csak maguk lennének.

MK

KÉTDIMENZIÓS...

(Folytatás a 3. oldalról)

került, még csak 23 és fél éves volt. Ő maga mulattatónak nevezte, hogy senki nem számított a párt választási sikerére. Amikor felkérték, hogy vállaljon jelöltséget a megyei lista ötödik helyén, először vonakodott ezt tenni, de aztán mégis igent mondott, ahogy a feltételezésben, hogy az ötödik helyről ügysem kerülhet be a parlamentbe, mert valószínűtlennek látszott, hogy a pártmak a kerületben annyi képviselője lehessen. Nem is igen tördött vele, a választás napján, augusztus utolsó vasárnapján kirándult a környékre és csak akkor dobott rá, hogy mi történt, amikor este visszatérve már keresték, menjen átvenni a mandátumát igazoló okiratot. A parlamentben derekasan viselkedett, igazolják ezt az országgyűlési naplók.

En azt köszönhettem neki, hogy amikor emigrálni készültem és komoly gondként jelentkezett a „hogyan” kérdése, segítségemre volt. Már nem emlékszem, mikor és hogyan szereztem egy másról tudomást, de amikor 1948 őszén a menekülés mellett döntöttem, annak végbevitelét mikéntjét illetően hozzá fordultam tanácsért és segítségért. Akárhogy erőltetem is meg az agyamat, nem jut eszembe, kinek a tanácsát követtem, hogy forduljak hozzá. Tudtam, hogy a határ közelében él és segíteni kész meneküléseiben. Felkerestem a parlamentben, majd tudtára adtam, mi a szándékom és megkérdeztem, tudna-e segíteni. Nyomban igent mondott, majd türelmet kért, mert mint mondta, pillanatnyilag „meleg” a helyzet, többen lebuhtak, de értesít, mikor mehetek. Így is történt. 1949. január elején Budapestről Magyaróvárra utaztam (hamisított határővezeti igazolással) és a Kovács Zoltán által ajánlott emberrel (mint kiderült csempész volt) azonosító jelek alapján a határzónában egy országúti fánál talákoztam. A helyzet romlására hivatkozva többet kért, mint amiben megállapodtunk, de simán vitt el a határig, ahol aztán már önéből (részben hason csúszva) mástam át osztrák területre (még nem volt drótkadály) és jutottam el Andauig, majd Bécsig.

Kovács Zoltánnal azután már csak majd két és fél évvel később, Münchenben találkoztam. A svájci Zürichből jövet a bajor főváros pályaudvarán nagy meglepetésemre ő várt és vitt el a Szabad Európa Rádió akkori működési helyére, a bogenhauseni Possart-Strasse egy bérházába. Évtizedeken át kollégák vol-

tunk. Sohasem felejttem el, hogy amikor a rádió először közvetített katolikus szentmisét, egy akkori müncheni menekülttáborban berendezett ideiglenes kápolnából, a misét mondó János József jezsuita páternek, a magyar osztály első katolikus papjának, Kovács Zoltán és én ministráltunk. Mind a ketten könyv nélkül tudtuk a ministránsok által mondandó latin szövegeket.

Mind Kovács Zoltán, mind jómagam nagyra becsültük János József képességeit és tudását, valamint munkásságát a zsidóüldözés idején. A budapesti vatikáni nagykövetség épületében hathatósan közreműködött az üldözött és katolikus-sá lett zsidók védelmében és mentésében. A Szabad Európa Rádióban, jötteh nem mindenben értett egyet Mindszenty nézeteivel, tudatosan és következetesen védelmezte a prímás és kommunista hatóságokkal szemben. János a magyar szerkesztőség tagjai közül a leginkább Kovács Zoltánt kedvelte. Gyakran sétálgattak együtt ebéd után a későbbi Englischer Garten-i nagy rádió-épület folyosóján. Mondogatták is a kollégák gyakra, hogy a „páter peripatetikus sétáját végzi Kovács Zolival”. A páternek nagy tekintélye volt a rádió irányító amerikai vezetők körében. Részben azért, mert ismeretes volt a zsidók érdekében a háború alatt végzett tevékenysége, részben azért, mert ők is tudták, hogy Serédi Jusztinián bíboros halála után Mindszenty József veszprémi püspök és Bánáss László debreceni nagyprépost mellett ő volt a harmadik magyar jelölt az esztergomi érseki és magyar prímási tiszt betöltésére. (Több-ször beszéltem Jánosival erről, és soha nem vettem észre, hogy helytelenítette volna a pápa döntését, mégha nyilvánvaló is volt, hogy nem mindenben értett egyet Mindszentyvel. Egyszer megkérdeztem tőle, mit tett volna elsőnek, ha a pápa melléte dönt. Azt mondta, hogy lemondott volna a prímás királtságáért „első zászlósúri” jogáról. Kovács Zoltán nem kritikátlan, de őszinte barátja volt Jánosinak.)

A rádiós magyarok igen kedvelték Kovács Zoltánt. Nem tudok róla, hogy bárki is kifogásolta vagy bírálta volna magatartását, mégha nem mindenben értett is egyet vele. Rokonszenvsé tette viselkedése és emberi kapcsolatai. Mindenkivel igyekezett jó viszonyt ápolni és türelmet gyakorolni. Kellemes ember volt, senkit nem bántott és senki rossz hírét nem keltette, mások hátrányára nem akart érvényesülni, mások érdemeit és értekeit tiszteltben tartotta. Rádiós kollégái közül Czupy Bálintot kedvelte a legjobban, nemcsak dunántúli származása, közös politikai és képviselői múltjuk okán, de azért is, mert azonos módon ítélték meg a paraszti sorsot és érdeket.

A hazatelepült nyugati magyarok körében azok közé tartozott, akik megtalálták helyüket, szerepüket és tennivalójukat a felszabadult országban. Szeretett felesége és népes családja körében felismerte azokat az új és fontos tevékenységeket, amelyekre a jó Isten kiszemelte. Azok közé az értékes katolikus magyarok közé tartozik, akiknek emlékéit érdemes és szükséges ápolni.

Érdemi közül hadd említsem meg a magyar keresztény politika újrarendelésében és kibontakozásában végzett munkáját, a Barankovics Alapítvány létrehozásában és működésében játszott szerepét, annak előkezdett folytatott tevékenységét, munkálkodását a kereszténydemokrata néppárt érdekében, valamint a Duna TV kuratóriumában és a Katolikus Magyar Értelmségi Mozgalom (a Pax Romana) irányításában kifejtett tevékenységét. Minden túlzás nélkül a legdolgosabb és jó ügyek szolgálatában elvéthetetlen érdemeket szerzett jelenkori magyarok közé tartozott.

Borbándi Gyula

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámait és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmise helye és ideje után. Mese-található még az MKKP honlapján is: <http://www.katolikus.hu>

ANGLIA:

London: Virágh József főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, Ealing, GB-London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/88566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com
Miséző helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton, Brighton-Hove.

Észak-Anglia:

Bristol: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Miséző helyek: Rochdale, Wolverhampton, Bradford, Nottingham.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043-1/526 49 72 25. Miséző helyek: Bécs-újhely (Familien-Kirche); Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at <http://www.katolikus.at>

Pázmáneum, Msgr. Dr. Csordás Eörs rektor, szentmise: minden szombat este 18.30, A-1090 Wien, Boltzmannstrasse 14, Tel.: 0043-1/3173656.

Burgenland/Alsóór: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: Kersztfalvi@freemail.hu
Miséző helyek: Alsóór, vasárnaponként 9.45-kor, Felsőór, vasárnaponként 10.45-kor.

Grác: Ft. Fodor János lelkész, Ugri Mihály gondnok, Tel.: 0043-316/68 35 08; szentmise vasárnaponként 10.00-kor a Welsche-Kirche-ben, Griesplatz 30. sz.

Innsbruck: Dr. Magda Szilveszter diakónus, Tel.: 0043-512/204 103. Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (fax), E-Mail: ernest.szabo@diözese-linz.at; Miséző helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Simon Attila káplán, Tel.: 0043-676/877 27 345, E-Mail: simonatti@freemail.hu; Szentmise minden hónap 4. vasárnapján 12.00-kor a Kapuziner Kirche-ben, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombat 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Schwarz Mária, Tel.: 0043-662/820 139.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Béni 123, B-1050 Bruxelles/XL. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liège/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Msgr. Molnár Ottó főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztus kivétel. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 PARIS, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155.

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 302, Avenue Jean Jaures, F-69007 Lyon, Tel.: 0033-4/78 501636.

NÉMETORSZÁG

Augsburg-i Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempen. Érdeklődni: Ft. Túrós Dezső plébános, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/41 90 25 30 vagy 0049-1/70 77 18 529.

Bamberg-Eichstätt-Regensburg-i Egyházmegye némbérgi székhely: Miséző helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landsuth, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schweig, Tel.: 0049-91/507 57 96.

Essen-i Egyházmegye: Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Friziskaner Str. 69a, D-45139 Essen, Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Freiburg-Trier-Speyer-i Egyházmegyék Karlsruhe-i székhely: Miséző helyek: Mannheim, Offenburg, Kaiserslautern, Saarbrücken, Freiburg, Karlsruhe, Pforzheim, Konstanz, Heidelberg, Baden Baden. Erd. Ft. Dr. Szabó József, Ungarische Katholische Mission, Elbinger Str. 2/A, D-76139 Karlsruhe, Tel./Fax: 0049-721/ 687215.

Berlin-i és Hamburg-i Főegyházmegye, Hildesheim-i és Osnabrück-i Egyházmegye: Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Erd. Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Köln-i Főegyházmegye és Aachen: Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Theiboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: unganzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/238060. Fax: 0049-221/ 232120; <http://www.Unganzentrum.de>

HIRDETÉSEK

Hévízen (termáltó) gyönyörű helyen apartmanok egész évben kiadó, 10 EUR/fő. T.: +36-83/341-063.

Eladó Bp.-en, II. ker., Szilágyi Erzsébet fasorban, panoráma, 114 m²-es, 3,5 szobás, igényesen felújított örökklakás tulajdonostól. Irányár: 39 900 000 Ft. T.: 17 h után: 0036-30/5010415.

30 éves magyar hölgy betegápolást, takarítást vállalt. T.: 0163/299-4637 (este).

Tartalmas, megbízható kapcsolatra vágyó magyar hölgy (59/1,55/55), őszinte szándékkal keresi kulturált, magyarul is beszélő (62-66 éves) társát. T.: 0036-20/32 03 464, vagy május 20-tól: 0049-(0)6120/97 27 50 (este 17-21).

Vas megye, Rábatötösiön, igényesen felújított, kibővített, szép parasztház, gondozott kerttel, 1600 m², eladó. Ár: 60 000 EUR. T.: 0049-(0)8142/50 987.

Édesanya gondozását és háztartása vezetését vállalom Münchenben (50 éves, fiatalos, jól ápolat, atraktív hölgy, 6 év referenciával), bentlakással. T.: 0175 350 77 52, este.

EURÓPAI, NÉMETORSZÁGI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

Az ÉLETÜNK előfizetési árát kérjük helyi terjesztőnkkel (missziókkal) rendezni! Csak a kiadóhivataltól postázott újságok előfizetését kérjük az ÉLETÜNK müncheni postabank számlájára befizetni.
A szerkesztőség

Limburg-Fulda-Mainz-i Egyházmegye frankfurti székhellyel: Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freising-i Főegyházmegye: Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió - Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049-89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de

Münster-Paderborn-Osnabrück-i Egyházmegyék: Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Ung. Kath. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel./Fax: 0049-251/32 65 01. E-Mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passau-i Egyházmegye: Misézőhely: Passau: Erd. Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: (08505) 12 29.

Rottenburg-Stuttgart-i Egyházmegye: Miséző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eisingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: P. Gyurás István SJ, Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: missio@ukgm-stgt.de v. istvan.gyuras@ukgmstgt.de www.ukgm-stgt.de

Würzburg-i Egyházmegye: Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Telefon: 0049-931/38 62 43.

NORVÉGLIA: Munkerudveien, 52, N-1165 Oslo. Szentmise a Szent József-kápolnában (Akersveien 4). Tel./fax: 0047/22744 124.

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontificio Istituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. Telefon: 0039-06/684-2620. Miséző helyek: Róma - minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell' Orazione (Via Giulia, kivétel júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszonyja kápolnájában minden kedden 7.45-kor. Milánó - minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivétel jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: P. Ruppert József SchP, Tel.: 0039-347/344 55 38, E-Mail: jruppert@calasanz.net

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Róm. Katholische Ungarmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-1/36 23 303. E-Mail: fvizauer@gmx.ch; Miséző helyek: Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld, Basel.

Fribourg: Ft. Pópa Péter, Tel.: 0041-26/534 0672. Szentmise minden hó 4. vasárnapján 11.15-kor, az Orsolyiták templomában (rue de Lausanne). Miséző helyek: Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján. Tel.: 00 41-22/7910458; Lausanne: Szentmise minden hó 2. és 4. vasárnapján. Tel.: 0041-21/6478 678; Bern: Róm. Kath. Ungar-mission, Pf. 7717, CH-3000 Bern. E-Mail: info@katolikus.ch <http://www.katolikus.ch> □

Keresztény Élet

A vallásos családok hetilapja – a család minden tagjának

EGYHÁZUNK ÉLETÉBŐL: a Magyar- és a Világegyház hírei, eseményei – tudósítások Magyarországról, Erdélyből és Felvidékről – Egyházi mozaik: röviden, sok képpel – Papi arcélek

LELKISÉG: egyházi naptár: ünnepek, szentek, névnapok – Evangélium-magyarázat (Rózsa Huba professzor) – szentek élete, történetei – Bolberitz Pál: Erkölcsi kérdések – görög katolikus rovat – az Isteni Irgalmasság tisztelete
KÖZLETTI ÍRÁSOK: Czako Gábor és Szentmihályi Szabó Péter jegyzetei – heti parlamenti összefoglaló – Törvénytár – sajtószemle a Kárpát-medencéből
CSALÁD ÉS SZABADIDŐ: ismert művészek beszélnek életükről, hitükről – Kósa Csaba irodalmi jegyzetei – lapunk postájából – humor, rejtvény
IFJÚSÁGI ROVAT: magyar népmesék – Kamaszkör: négysemzőt a lelkiatyával – rejtvények gyerekeknek – képregény: nemcsak fiataloknak
KULTÚRA: magyar írók, költők elbeszélései, versei – könyvismertetők

Ha elsőbbségi postával kéri, akkor vasárnapig megkapja!

ELŐFIZETÉSI DÍJ EURÓPÁBAN:

1 példány 1 évre (52 lapszám):

Elsőbbségi postával: 130 EUR/év – Normál postával: 115 EUR/év

Legalább 4 példány egy küldeményben történő rendelése esetén

1 újság előfizetési díja:

Elsőbbségi postával: 88 EUR/év – Normál postával: 75 EUR/év

RENDELÉSI CÍM:

Keresztény Élet Szerkesztősége – H-1075 Budapest, Károlyi krt. 1.

Telefon: 36-1/328-0196, Fax: 36-1/328-0198, E-mail: maximil@t-online.hu

Ha május 15-ig megrendeli, ajándékba adjuk a Katolikus Kalendárium és a Katolikus Falnaptár 2009-es számát!

BEPERELTÉK A GOOGLE-T

A Christian Institute nevű, felekezettől független keresztény karitatív szervezet hátrányos vallási megkülönböztetés miatt keresetet nyújtott be a Google ellen, amiért a cég elutasította a szervezet abortuszellenes hirdetésének közzétételét. A keresztény szervezet olyan hirdetést kívánt megvásárolni a Google-nál, amely mindig megjelenjen volna, valahányszor valaki az *abortusz* szót beírja az internetes keresőbe. A hirdetés szövege így hangzott volna: „*A brit abortusztilróvény – hírek és vélemények az abortuszról a Christian Institute-től.* www.christian.org.uk”. A Google azzal indokolta az elutasítást, hogy „a cég politikája jelenleg nem engedi meg abortuszsal kapcsolatos, illetve vallási tartalmú oldalak reklámozását”. Ugyanakkor elfogadják abortuszklínikák, abortusz támogató, illetve vallásellenes weboldalak hirdetéseit – tudósít a CNA.

Mike Judge, a Christian Institute szóvivője elmondta: „Ha szólásszabadság van, akkor a Google nem teheti meg, hogy különleges jogokat biztosít egyházellemes szervezeteknek, s ugyanakkor a vallásos véleményeket cenzorálja. Nevetséges azt állítani, hogy az abortuszról szóló vallásos honlapok „elfogadhatatlan tartalmúak”, s közben a pornográfát reklámozik.”

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR

„Jelige” - postaköltség 5,00 EUR

Üzleti-, nyereséges hirdetés betűnként 0,20 EUR

Nagybetűs sorok betűnként 0,40 EUR

Egyzserű, 1 „pontos” keret 10,00 EUR

Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.

Külön kivágásokat esetenként árazunk.

Egymásutáni háromszori hirdetésnél 10%, hatszori hirdetésnél 20%, illetve egészévi hirdetés esetén 30% kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

MAGYAR KATOLIKUS DELEGATURA

Landwehrstr. 66 • D-80336 München

Telefon: (089) 5 32 82 88

Telefax: (089) 5 32 82 45

E-mail: eletuenk@gmx.de

Felétés kiadó:

Magyar Katolikus Delegatura

Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc

Felétős szerkesztő: Czoborczy Bence

A szerkesztőbizottság tagjai:

dr. Frank Miklós, Ramsay György,

Szamosi József és Vincze András

Redakción és Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE DELEGATUR

Landwehrstr. 66 • D-80336 München

Chefredakteur: dr. Cserháti Ferenc

Telefon: (089) 5 32 82 88

Telefax: (089) 5 32 82 45

E-mail: eletuenk@gmx.de

Abonnement für ein Jahr: 15,- EUR

11 Exemplare

nach Übersetz mit Luftpost US\$ 50,-

ELŐFIZETÉS:

Az ÉletüNKet a helyi magyar lelkészek terjesztik,

ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!

Tengerentúra, vagy ahol nincs magyar lelkész,

oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ár: 1,50 EUR

Előfizetési ár egy évre 15,- EUR

Tengerentúra US\$ 50,-

BANKSZÁMLÁNK:

Ungarische Katholische Delegatur

Sonderkonto „ÉLETÜNK”.

Postbank München

Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80

IBAN DE16 7001 0080 0606 6508 03

BIC PBNKDE33

Erseintet 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

Druck: AMPER-WERBE-DRUCK

Verlag Hammer GmbH

Hausenfeld 11,

82256 Fürstenfeldbruck

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt

zeitweise ein RUNDSCHEIBEN bei.

A KIADVÁNYHÖZ KÖRLEVELET

MELLÉKELTÜNK.